

Norssilainen 2019

Norssilainen 2019

Tampereen normaalikoulun tuki ry:n vuosittain julkaisema lehti.

Etukansi:

Jesse Soila: "Avaruusmaisema"

Takakansi:

Nea Lähteenmäki: "Revontulitaivas"

Sisällysluettelo:

- Pääkirjoitus
- Norssin 5A villiniittyä perustamassa
 - Vaihto-opiskelijana Saksassa
 - Wiinikan wappu 2019
- Luontoa ja ilmastonmuutosta tutkimassa
- Oppia pelaamalla -yläkoulun yrityskylässä
 - Lukiolaisia Karhukierroksella
- Lukion Erasmus+-projekti Personal Finance Programme
 - Koulun tanssijoukkue 2018-2019
 - Opetustoimintaa Länsi-Afrikassa
 - Touhua välitunneille
- Välituntitanssit piristävät Norssin päivää
 - Lukion Tutorit 2019-2010
 - Penkkarit 2019
 - Wanhat 2019
 - Vaihtovuoteni 日本で !
- Oppilas- ja opiskelijakuntapäivät Turussa
- Tampereen norssin opettaja Seija Sihvo väitteli maaliskuussa Saksassa
 - Jouluinen perhetapahtuma
- Demokratiakasvatukseen kannattaa panostaa
 - Pariisinassut sirkuksessa!
 - Menestystä ja kunniaa
- Norssin historian ensimmäinen sirkusluokka valmistuu!
- Vierailu Rauman UNESCO - kohteisiin
- Norssin venäjänopiskelijoiden matka Pietariin
 - UNESCO bsp conference in Damp
 - Norssin lukion opiskelija kutsuvieraana Linnan juhlissa
 - Hipiä kuntoon Hyytiälän leirikoulussa
- Bn-linjalaisten opintomatka Pariisiin ja Strasbourgiiin
- 17:C:n opiskelijoiden matka Lontooseen

Toimitus:

- Tampereen normaalikoulun Tuki ry
 - Oppilaat
 - Opiskelijat
 - Opettajat
 - Avustajat

Taitto:

Albert Hyrönen

Julkaistaan digilehtenä.

Pääkirjoitus

Luopuminen on aina vaikeaa. Sitä sanotaan, että lapset ovat meillä vain hetken lainassa. Lasten kasvun ja vaiheittaisen irtautumisen vanhemmista huomaa kevätjuhlassa, parhaiten 6- ja 9-luokan keväällä, lukion lakkiaisjuhlassa tai nuoren valmistumisjuhlassa. Oma tyttäreni on valmistumassa ylioppilaaksi ja olo on helpottunut, mutta haikea. Nuo koulunsa päättävät nuoret ovat uusien haasteiden ja mahdollisuuksien edessä ja niin haikeana kuin muistaakin heidät ihan pikkuisina taaperoina tai vähän isompina koululaisina, niin on aika päästää heistä irti ja toivoa parasta heidän tulevaisuuteensa. Toivotankin onnea kaikille koulunsa päättävälle 9-luokkalaistille, ammattiin valmistuville kuin lukionsa päättävälle.

Myös meidän Tuen toiminnassa eletään muutosten ja luopumisen aikaa. Lehti jota nyt luet, ilmestyy ensi kertaa vain digiversiona. Aiempina vuosina Norssilainen-lehti on jaettu reppupostina alakoulun 6-luokan oppilaille ja kaikille yläkoulun oppilaille. Me tuessa päätimme siirtyä modernimpaan, ympäristöä säästävään aikakauteen ja julkaista lehden vain digiversiona. Toivottavasti pidät sisällöstä ja mielellään vastaanotamme palautetta siitä.

Tuki oli mukana joulutapahtuman järjestämisessä yhteistyössä Normaalikoulun ala- ja yläasteen sekä Koivistonkylän nuorisokeskuksen ja Tampereen kaupungin kulttuuripalvelujen kanssa. Viidettä kertaa järjestettävässä tapahtumassa luokat myivät tuotteitaan myyntipöydissä, koulun musiikki-luokilta oli esityksiä ja sirkusluokat esittivät toimintaansa. Illan pääesiintyjänä oli Olli Herman Duo. Joulutapahtuman lisäksi tuen kahvitusrinki toimi aktiivisesti ja järjesti kahvitusta vanhempainilloissa ja vanhojen tanssien yhteydessä. Kahvitusringin arvokas toiminta mahdollistaa luokille erilaisten stipendien ja avustusten jakamisen.

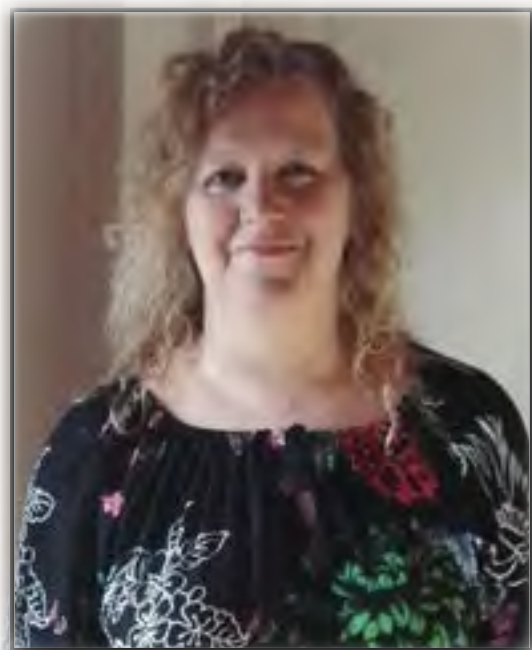
Alakoulun siirtyminen ”tien toiselle puolelle” yläkoulun yhteyteen on saanut meidät niin alakoulun kuin yläkoulun vanhempainyhdistyksissä pohtimaan yhdistysten yhdistämistä. Yhdistämällä voimamme voimme paremmin taata aktiivisen toiminnan jatkumisen. Selvää on se, että uusia aktiivisia toimijoita tarvitaan yhdistyksen toimintaan mukaan. Yhdessä tehden kenenkään taakka ei myöskään kasva liian suureksi, mutta paljon hyvää saadaan aikaiseksi.

Haluan vielä kiittää yhteistyöstä koulun opettajien, muun henkilökunnan, koulun opilaiden sekä heidän vanhempiensa ja muiden alueen toimijoiden kanssa. Yhteistyö kansanne on toimintamme perusta.

Hyvää alkavaa kesää kaikille!

Johanna Ruoranen

Puheenjohtaja
Normaalikoulun Tuki ry.

Norssin 5A villiniittyä perustamassa

Tampereen yliopiston normaalikoulun 5A perustamassa villiniittyä ja suojelemassa uhanalaista mäkihiilikoi

Norssin 5A-luokka sai ainutlaatuisen mahdollisuuden osallistua paahteinen ketoalueen (tuttavallisemmin villiniityn) perustamiseen ja samalla kosketuksen uhanalaisen mäkihiilikoin (*Anacamptis fuscella*) suojelemiseen. Villiniitty perustettiin Norssin G-käytävän ja Mäntyhaantien puoleiselle nurmikaistaleelle. Kaistaleelta poistettiin nurmikko ja tilalle tuotiin hiekkaa, jota paahteisen ketoalueen kasvit tarvitsevat. Metsäapila on mäkihiilikoin toukkien ravintokasvi. Muita paahteiselle kedolle sopivia kasvilajeja ovat mäkitervakko, keltamaite, masmalo, tunturikurjenherne, nuokkukohokki, kissankäpälä, isomaksaruoho ja idänkeulankärki.

5A:n oppilaat kylvivät siemeniä ja istuttivat taimia 12.10.2018 ympäristöopin tunnilla. Siemenet ja taimet tulivat Villi vyöhyke ry:ltä, joka on vuonna 2013 Tampereella perustettu luonnonsuojeluyhdistys. Yhdistyksen tavoitteena on toteuttaa, kokeilla ja kehittää uudenlaisia luonnonsuojelu- ja hoitokäytäntöjä. Yhdistys oli puheenjohtajansa Jere Niemisen johdolla opastamassa oppilaita kylvössä ja luennoivat lyhyesti myös luokkatilassa mäkihiilikoista ja tulevasta niitystä. Mukana projektissa on myös Tampereen yliopiston kestävä kehityksen työryhmä sekä Suomen Yliopistokiinteistöt Oy.

Oppilaat olivat erittäin aktiivisesti mukana toiminnassa ja saivat kiitosta Villi vyöhyke ry:ltä. Seuraava kylvö tapahtuu jälleen ensi syksynä, joten toiminta tulee jatkumaan tulevinakin vuosina. Kylvöjä tehdään näillä näkymin kolmena seuraavana vuonna. Villiniitty monipuolistaa koulun ympäristöä ja sitä voidaan jatkossa käyttää myös opetusympäristönä. Villiniitylle tulee infokyltti, jossa kerrotaan villiniitystä ja mäkihiilikoista tarkemmin. Ohessa linkki Villi vyöhyke ry:n alasivuille, jossa tarkempaa tietoa ja kuvia:

<http://villivyohyke.net/ver2/toiminta/normaalikoulu/>

Teksti:
Sami Vartiainen
Tampereen yliopiston normaalikoulu

Vaihto-opiskelijana Saksassa

Olin Suomi-Saksa Yhdistysten Liiton (SSYL) kautta lukuvuosivaihdossa Saksassa, tarkemmin sanottuna Baden- Württembergin osavaltiossa pienessä kylässä nimeltä Denkingen. Innostus juuri Saksaan lähtemisestä sai alkunsa kai jo 8. luokalla, kun ensimmäistä kertaa lähdin viikon oppilasvaihtoon Chemnitziin. Seuraavana vuonna samoihin aikoihin löysin itseni samaisesta kaupungista, mutta eri isäntäperheen luota. Lukion alussa täytin hakulomakkeen ja kun samaisena vuonna lähdimme BN-ryhmän kanssa Fuldaan, tiesin valinneeni oikein. Vaikka olen 3-luokkalaisesta asti lukenut saksaa, en koskaan pitänyt sitä Suomea erikoisempana maana. Mutta mitä enemmän olin Saksassa aikaa viettänyt, sitä useampia eroavaisuuksia löysin. Eroista löytyi niin positiivisia kuin negatiivisiakin asioita, mutta silti selvisin hienosti!

VAIHTARIPORUKKA – Tässä kaikki SSYL:län kautta lukuvuosivaihtoon lähteneet. Nelli vasemmalla.

OMA IKKUNA – Tällaiset maisemat ovat omasta ikkunastani.

Mistä todella pidin Saksassa?

1. Ehdottomasti parasta leipää, mitä koskaan olen maistanut.
2. Juustohiiren onneksi (tai turmioksi) juustot eivät ole kalliita!
3. Ihmiset ovat aivan ihmeen mukavia. Tähän kyllä varmasti aika moni vaihtari voi samaistua...
4. Hyvät junayhteydet on plussaa. Olen käynyt Amsterdamissa junalla ja täältä pääsee helposti Ranskaan, Sveitsiin tai Itävaltaan (eikä matka näihin kolmeen maahan edes kestä kauaa).
5. Täällä on kaikkialla hirveästi vuoria. Asun n. 700m korkeudella eikä täällä ole aina lunta, mutta kun nouseaan 150m koululle, siellä lunta on jo useammin. Kun ajaa vielä ylemmäs n. 50m, siellä on melkein pä aina talvisin lunta. On hauskaa, että tällä tavalla 15min ajomatalla voi olla näin monta eri säätä.
6. Täällä puhuttava murre on schwäbisch. Harva puhuu hochdeutschia eli kirjakieltä (ja jotkut eivät edes osaa puhua muuta kuin murretta), joten jos itse vain osaa parikin sanaa, ymmärtää paremmin täkäläisiä.
7. Saksassa on paljon työpaikkoja – myös nuorille. Suomessa työn saaminen aikuisenakin on hankalaa, mutta täällä työpaikkoja on jatkuvasti. Palkat näissä hommissa eivät tosin ole kummoisia, mutta tarjolla kuitenkin melkein pä aina työtä.

Kun asui isäntäperheessä, pääsi tutustumaan niin perheen kuin maankin perinteisiin. Pääsin tutustumaan Oktoberfesteille kolmena erillisenä päivänä ja pääsin juhlimaan myös Faschingiäkin (täälläpäin tosin puhutaan Fasnet-ista). Juhlissa pukeudutaan ja se tekee siitä niin erilaista, koska Suomessahan sellaista ei ole tapana tehdä. Pääsin myös saksalaisiin häihin ja todistustenjakojuhlaan.

FASNET – Tässä kuvassa näkyy Fasnetin kulkue samaisesta kylästä missä käyn koulua.

LANDTAG - Päästiin tapaamaan vihreiden poliitikkoa Daniel Renkosta Stuttgartiin.

Olen erityisen kiitollinen perheelleni, koska minusta pidettiin niin hyvää huolta. Olin kuin oikea perheenjäsen enkä tuntenut olevani millään tavalla ulkopuolinen. Vaihdoni aikana pääsin tutustumaan linnoihin, parlamenttitaloon, tippukiviluolaan, upeisiin kaupunkeihin ja maihin sekä mielettömiin ihmisiin. Kotiinpaluuviikollani minulle pidettiin kahdet läksiäiset ja konsertti kruunasi koko jutun. Siellä minut pyydettiin lavan eteen vastaanottamaan lahja rehtorilta. En olisi voinut toivoa parempaa vuotta!

Lauloin vaihtokauteni aikana kuorossa. Pääsin myös matkailemaan koulun ja isäntäperheen kanssa lähialueilla. Kävimme koulusta kootun alle 15-henkisen ryhmän kanssa Ranskassa Taizéssa ja sieltä sain jopa omanikäisiä kavereita. Olin myös viikon työssäopissa samassa paikassa missä työskentelin muutenkin. Myös Suomesta tekemäni PowerPointin pääsin nelisen kertaa pitämään ja kiinnostusta riitti jokaisella kerralla. Teimme perheenä myös erittäin mielenkiintoisen matkan isovanhempien luokse Thüringeniin. Kyseisellä matkalla näin mahtavia metsiä, tutustuin paikallisiin ruokiin ja nautin hinnoista. Itä-Saksan puolella kun hinnat ovat reilusti Länsi-Saksaa alempana. Kävimme myös perheen kanssa Itävalloissa päiväretkellä, sekä Europaparkissa pääsimme viettämään oikein hoteillyönkin.

TAIZÉ - Uskonnollisella leirintäalueella oli tapana leikkiä tiettyjä leikkejä ja tässä yksi niistä. Tässä leikin mun luokkalaisten kanssa.

EUROPA★PARK

Kuka tahansa selviää vaihtovuodesta. Se, kuinka paljon siitä saa irti, on loppukädessä vaihto-oppilaasta itsestään kiinni. Jos ei saa kavereita koulusta, on hyvä tehdä itse asialle jotain. Lukujärjestyksen muutos on aina hyvä mahdollisuus oppia tuntemaan uusia ihmisiä, mutta kavereita saa harrastuksista – kuten itsekin sain kuorosta. Ole itse aktiivinen.

Yleisesti ottaen vaihto-oppilaana olo on ollut yksi elämäni parhaista päätöksistä. Vaikka vuoden jälkeen jääminen harmittaakin, vaihto-oppilasaika antanut paljon takaisin. Suositelen edes lyhyttä vaihtokautta jokaiselle, sillä siitä oppii aivan valtavasti niin muista kuin itsestäänkin.

Jos haluat kuulla lisää vaihtovuodestani, voit vierailla blogissani:

www.nellisjahrindeutschland.blogspot.com

Teksti ja kuvat Nelli Pelkonen

Tapahtumajuliste

Wiinikan wappu

Alakoulun vanhempainyhdistys Nekova ja Tampereen nuorisotoimi järjestivät norssil-la Wiinikan wappu- tapahtuman. Esiintyjinä olivat Petra Duo ja alakoululaisten bändit.

Nekovan kahvio

Petra Duo

Luontoa ja ilmastonmuutosta tutkimassa

Lukion B17 Maastoekologian opiskelijat toteuttivat itse suunnittelemansa tutkimukset Juupajoen Hyytiälän metsäasemalla syyskuun 1. päivä 2018. Päivä oli syksyisen vaihteleva säältään, onneksi kuitenkin pääsimme korkeimpaan tutkimusmastoön kuivan sään aikana. Ukkosellahan noin korkealle puiden latvojen yläpuolelle emme olisi rohjenneet mennä.

Teon ja Nicholaksen tiimi tutki turpeen maatumisasteen vaihtelua Pehkusuon eri osissa. Pohjaveden pinta oli kuivan kesän jäljiltä ennätysellisen alhaalla, mutta rimpikohdissa sai silti olla varovainen.

Eerikan, Miran ja Roopen tiimi teki tutkimuksen metsikön harvennustarpeen arviointitavoista. Mittasakset, -kaira, hypsometri ja relaskooppi tulivat tutuiksi.

Adan, Katariinan ja Viivin tiimi laati kasvillisuusprofiilin samaisesta Pehkusuosta:

1. vaivaiskoivu
2. pikkukarpalo
3. variksenmarja
4. pyöreälehtikihokki
5. tupasvilla
6. naava
7. sormipaisukarve
8. suopursu
9. rahkasammal
10. lakka
11. suokukka
12. torvijäkälä
13. jonkinlainen homesieni
14. palleroporon-, poron- ja hirvenjäkälä
15. kurjenkanerva

Rahkasammal

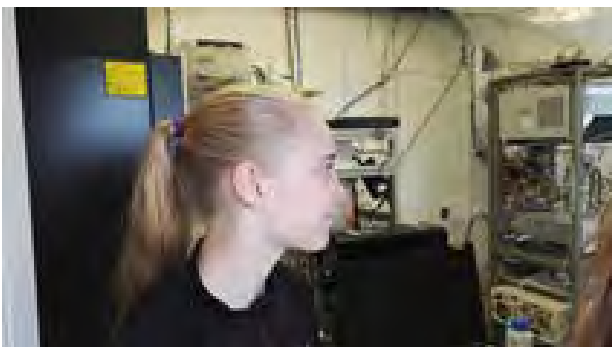
Teksti ja
kuvat:
Merja
Kuisma

Hyytiälän metsäaseman vanhat tuparakennukset toimivat tutkijaopiskelijoiden päämajana. Tiimit kirjasivat tulokset muistiin ja aloittivat työselostuksen laatimisen pohdintoineen ja johtopäätöksineen.

Tutkija Pauliina Schiestl-Aalto esitteli SMEAR II ilmastotutkimusaseman laitteistoa. Hänen opastuksellaan pääsimme kiipeämään ilmakehän pienhiukkasia, hiilidioksidi- ja happipitoisuutta sekä lämpötilaa mittaavia laitteita sisältävään tutkimustorniin. Herkkien antureiden mittaustulokset piirtyvät tietokoneen ohjelmaan, josta näkyy muun muassa 1990-luvulta jatkunut alailmakehän hiilidioksidipitoisuuden kasvu.

Mielenkiintoisen tutkimuspäivän lopuksi keräännettiin vielä rannan nuotiopaikalle syömään eväitä. Ensi kerralla pitäisi kuulemma jäädä yöksi.

OPPIA PELAAMALLA - YLÄKOULUN YRITYSKYLÄSSÄ

Norssin 9-luokkalaisia vieraili Tampereen yliopiston Hervannan kampuksella yrityskylässä keväällä 2019. Vierailu toteutettiin opinto-ohjauksen ja yhteiskuntaopin opetuksen yhteistyönä. Yrityskylä Yläkoulu on oppimiskokoinaisuus, joka koostuu oppitunneilla opetettavasta oppimateriaalista sekä Yrityskylä-vierailusta, jolloin oppilaat pelasivat tiimeissä yrityspeliä eläytyen suuren yrityksen johtoryhmän työhön. Jokaisella oppilaalla oli oma roolinsa ja tehtävä johtoryhmässä. Tulosta syntyi hyvällä yhteistyöllä.

Vaasan yliopistossa tehdyn tutkimuksen mukaan pelillistäminen tukee erinomaisesti talousopetusta. Tutkimustulosten mukaan pelilliset ja toiminnalliset menetelmät toimivat hyvin talousasioiden opetuksessa. Pelaaminen tuo vaihtelua opetukseen, se motivoi oppilaita ja syventää käsiteltävää asiaa. Norssin opiskelijat pelasivat aktiivisesti koko parituntisen peliajan - osa heistä yllättyi vauhdikkaasta pelistä, johtoryhmillä riitti aina uusia haasteita ja tehtäviä, joita he ratkoivat tiimeissä yhteistuumin.

Teksti ja kuvat Eija Niskanen

Heidi, Niklas, Okko, Heikki ja Emma pohtivat tarjouspyyntöön vastaamista.

Domonkos, Aleksanteri, Onni ja Casper pohtivat kuinka yritys voi edistää työntekijöiden hyvinvointia.

Lukiolaisia Karhukierroksella

Norssin lukion vaelluskurssilaiset pääsivät vaeltamaan, harjoittelemaan retkielämää ja ihastelemaan kauniita maisemia ja ruska-aikaa kolmeksi päiväksi Karhunkierrokselle Kuusamoon. Mukana oli myös amerikkalainen vaihto-oppilas, joka kuvaili maisemia Alaskan kaltaisiksi.

HARRISUVANTO – Ruuhkaa riippusillalla

VALTAVAARA – Huipulla!

Lukion Erasmus+ -projekti Personal Finance Programme

Erasmus+ Personal Finance Programme -projektissa on tavoitteena lisätä eurooppalaisten nuorten oman taloudenhallintataitoja. Projektissa ovat mukana Royal Grammar School Lancasterista, Yhdistyneistä Kuningaskunnista, Il Liceo Europeo Reggio Emiliasta Italiasta, Emphasys Centre Nicosiasta, Kyprokselta, DHE Solutions Lancasterista, Yhdistyneistä Kuningaskunnista sekä Tampereen yliopiston normaaliopiskelijalukion.

Personal Finance Programme koostuu kymmenestä moduulista, opintokokonaisuudesta. Alkuvuodesta 2018 kaikki projektiin osallistuneet kumppanit tekivät nuorille ja heidän vanhemmilleen kyselyn, jossa kysyttiin nuorten taloudellisesta osaamisesta sekä kartoitettiin toiveita siitä, mitä nuoret haluaisivat oppia lisää omasta taloudenhallinnasta. Kyselyssä saatujen vastausten perusteella valittiin Personal Finance Programmen moduulit:

- Pankkitili ja -kortti
- Internetin tietoturva
- Palkka ja kuinka osaan lukea palkkakuitin
- Verot
- Budjetin laatiminen
- Lainat
- Asuntolaina
- Vakuutus
- Sijoittaminen
- Eläkkeet

Norssin lukion aiheiksi valikoituivat verot ja vakuutukset. Projektissa on tuotettu jokaisesta moduulista opiskelumateriaalia: Diaesitys, opettajan ohjeet, Tuntisuunnitelma, Opiskelijan kirjanen, Tehtäviä ja Video. 18C-ryhmän opiskelijoita on suunnitellut ja toteuttanut videot Verosta ja Vakuutuksista sekä laatineet tehtäviä kyseisiin moduuleihin. Kaikki aineistot tulevat vapaasti käytettäviksi projektin kotisivuilta: <http://personalfinanceprogramme.eu>

Maaliskuussa 2019 viisi ensimmäisen vuoden opiskelijaa Joonatan, Ronja, Luna, Oliver ja Erica pääsivät Kyprokselle testaamaan projektissa tuotettuja opiskelumateriaaleja. Myös italialaisia ja brittinuoria oli antamassa arvioitaan PFP-projektin aineistoista.

Opiskelijoiden kokemuksia:

“Sain uusia ystäviä, joiden kanssa pidän yhteyttä koko lopun elämääni.”

“Vaikka kaikki ei aina mennyt ruusuilla tanssien, matka oli kaiken vaivan arvoinen.”

“Englannin kielen käytännönharjoituksia tuli runsaasti. Se oli hyödyllistä.”

“Opintomatka oli työntäyteinen, mutta hauska. Testitunneilla opimme paljon uutta.”

“Jalkapalloa ja unohtumattomia hetkiä!”

Projekti päättyy syksyllä 2019.

Kuvat: Aulikki Leisku-Johansson, Oliver Paakkunainen, Luna Riihimäki.

Erasmus+

Koulun tanssijoukkue 2018-2019

Tänäkin vuonna Tampereen Norssin tanssijoukkue otti osaa Koululiikuntaliiton järjestämään "Suomen koulujenväliseen tanssikilpailuun", Power Moveriin. Koulun tanssijoukkueeseen kuului yläkoulun yksi ja alakoulun kaksi pienryhmää. Koko joukkueen valmentajina toimivat Maria Markkula ja Oona Uusmalmi, jotka valmensivat ja koreografoivat tanssiryhmien teokset.

Alakoulun pienryhmät olivat Pienryhmä4 teoksella "How Are You?" ja Pienryhmä6 teoksella "I've Got The Power". Alakoulun ryhmät aloittivat jo alkusyksystä ja treenasivat läpi vuoden. Molempien ryhmien kehitys on ollut huimaa ja sitä on ollut ilo seurata vuoden mittaan.

Yläkoulun ryhmää keväällä muodostaessa ilmaantui ongelmia aikataulujen ja ajan riittävyyden kanssa ja ryhmä saatiin kasaan vasta 4 viikkoa ennen kisoja. Koreografiat tehtiin yhdessä viikossa ja teos saatiin kasaan neljässä. Teoksen kokoon saanti oli iso ponnistus koko ryhmältä, mutta kuuden mahtavan pienryhmäläisen voimin se kuitenkin saatiin tehtyä ja Yläpr pääsi kisaamaan teoksellaan "Inevitable Change". Tuloksetkin kisoista olivat paremmat, mitä olisi osattu toivoakaan: 8p vaille täydet pisteet, 72/80. Tuomariston palautekin oli sydäntä sulattava: "Todella tunteisiin vetoava, mykistävä esitys. Tunnetta on pelissä."

Power Mover –kisat muodostuvat 5 aluekarsinnasta ympäri Suomea. Jokaisesta aluekarsinnan sarjasta valitaan 1-3 ryhmää kisaamaan Helsinkiin toukokuun lopulla järjestettävään isoon loppukilpailuun, jossa kisataan kaikkien sarjojen finaalit. Meidän koulumme osallistui 25.4. järjestettyyn Hauhon aluekilpailuun ja päivä oli aivan mahtava ja oikein onnistunut. Huutamaankin päästiin, kun alakoulun pienryhmäsarjan 17 ryhmän joukosta valituista

kahdesta ryhmästä toinen oli meidän koulumme pienryhmä4! He kisaavat Helsingissä 28.5. koulujenvälisen suomenmestaruudesta.

Koulun tanssijoukkueen valmentaminen on ollut antoisaa, mutta myös työlästä. On itketty, on naurettu ja on vietetty niin koululla kun Nääshallilla useita kymmeniä tunteja koreografioiden ja opettaen. Kun kaikki se sitten kiteytyi yhteen päivään Hauholla, oli kaikki tehty työ sen arvoista. Valmentajilla oli kyyneleet herkässä, kun tytöt kaikkensa antaneina ja vastoinkäymiset voittaneina astuivat pois lavalta. Bussissa sitten kuunneltiin musiikkia ja juhlittiin vuoden työtä.

Päivän aikana oli ihanaa nähdä, kuinka läheiseksi koko joukkue oli vuoden aikana hioutunut. Kuinka kaikki olivat kavereita, kuinka tuettiin toisia ja naurettiin yhdessä. Siinä ikimuistoisen päivän päätteeksi sai olla sydän niin rakkautta täynnä ja ylpeä jokaisesta. Kiitos unohtumattomasta kaudesta <3

*Maria Markkula
Joukkueen valmentaja*

Tampereen Norssin tanssijoukkue kaudella 2018-2019. Edessä valmentajat Maria Markkula ja Oona Uusmalmi.

Opetustoimintaa Länsi-Afrikassa

Oma kiinnostukseni kehitysyhteistyöhön on alkanut jo teini-iässä, mutta jäänyt taka-alalle elämänhaaveeksi, joka odottaa sopivaa aikaa. Jäätyäni leskeksi ja löydettyäni uuden kumppanin, alkoivat haaveet konkreetisoitua. Obafemi (Femi) Ogunbase on tutkinut opetuksen ja oppimisen eroja Euroopassa ja Afrikassa väitöskirjaansa varten perustaakseen koulutuskeskuksen Nigeriaan. Tätä hanketta olemme nyt yhdessä toteuttamassa. Tänä lukuvuonna olen rohkaistunut kertomaan hankkeesta myös norssin opettajille ja oppilaille ja muutamat luokat ovat ottaneet sen osaksi omia opintojaan.

Nigeriassa peruskoulu on pakollinen, mutta hyvin moni jää vaille jatkokoulutusta. Lukutaidottomuus on suurta ja kuten olemme uutisista saaneet lukea, tilanne on hyvin ongelmallinen alueella monella tapaa. Ihmiskaupan uhreista monet ovat kotoisin Benin Citystä, joka sijaitsee Nigeria eteläosassa. Työttömyys, väestön kasvu ja köyhtyminen lisäävät pakolaisuutta. Tutkimusten mukaan korkeakoulutus on yksi keskeinen keino parantaa ihmisten elintasoja ja varmistaa rauhan säilyminen alueella. Meidän tarjoamamme koulutus on suunnattu vähävaraisille nuorille, joilla on intoa ja lahjakkuutta, mutta ei tarvittavia tukijoita ja rahoitusta. Koulutus on tässä vaiheessa tietokoneen käyttötaitojen opettamista kuten MsWordiä, excel-taulukko-ohjelmaa, PowerPointia ja lisäksi joitain netinkäyttöön liittyviä asioita. Näiden perustaitojen hallinta auttaa nuoria opiskelemaan lisää mm. netin välityksellä meidän avointa yliopistoa vastaavissa kouluissa, jatkamaan yliopistoon, perustamaan oman koulutusta tai atk-palveluja tarjoavan firman. Koululle on myös anottu oikeutta ottaa vastaan tutkintosuorituksia ja toimia yhteistyössä

muiden yliopistojen kanssa. Lupaa vielä odotellaan ja yhteistyötahoja etsitään.

Käytännössä olemme nyt rakentaneet omilla säästöillä ja pankkilainalla rakennuksen valmiiksi ja hankkineet sinne 15 tietokonetta sekä muutaman läppärin. Rakennusprojekti aloitettiin keskelle sademetsää kesällä 2015, jolloin ensi kertaa pääsin matkustamaan Nigeriaan. Talvella 2017 käytiin tarkistamassa tilanne ja kesällä 2018 paikka oli valmis ja ensimmäiset koulutukset aloitettiin. Koulutukseen oli tarkoitus ottaa 20-25 opiskelijaa, mutta lopulta paikalla oli 40, joille kaikille ei riittänyt edes omaa tuolia. Tarve ja motivaatio on siis todella valtaisa. Tulijoita olisi ollut ainakin kaksinkertainen määrä ja suuresta ryhmästä huolimatta oppimistulokset olivat huippua. Tänä vuonna koulutuksia on ollut ainoastaan kausiluonteisesti muutamia kertoja vuodessa. Jo syksyllä on tarkoitus aloittaa päivittäinen ns. after school -toimintaa eli antaa mahdollisuus tulla koulun jälkeen harjoittelemaan ja käyttämään opittuja taitoja ohjauksessa. Useimmilla nuorilla on ongelmana, ettei ole omia laitteita, jolloin opittua ei pysty hyödyntämään ja ylläpitämään.

Kesälomallani matkustan jälleen Nigeriaan ja tällä kertaa olemme luvanneet kouluttaa opettajia. Meidät on otettu mukaan alueen kehittämissuunnitelmiin ja itse alueen kuningas on ollut yhteydessä perustamaamme paikalliseen yhdistykseen ("E-based socio educational foundation"), joka koordinoi tätä koulutustoimintaa Nigeriassa paikallisesti meidän ohjeidemme mukaan.

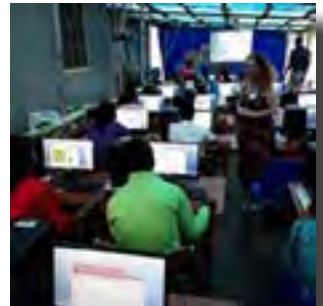
Osa koulutuksista pidetään suomalaisin voimin, sen mukaan kuinka paikalle voidaan mennä. Osa koulutuksista on paikallisten pitämää. Kaikki perustuu vapaaehtoistyöhön eli kenellekään ei makseta palkkaa. Virallista rahoitusta toiminnalle ei ole vaan kaikki kustannetaan itse sekä yksityisten henkilöiden tuella, mitä varten on perustettu Suomessa tukiyhdistys. Tähän yhdistykseen ovat kaikki tervetulleita mukaan.

Jos haluat tietää asiasta lisää tai seurata toimintaamme niin lisätietoa löytyy:

<https://lansiafrikkalaisen-digiylipiston-tuki-ry.webnode.fi> tai facebook-sivuilta <https://www.facebook.com/Lansiafrikkalaisen-digiylipiston-tuki-ry-703056559862167/>

Hanna Virhiä-Särkäs

Koulutus 16.-20.7.2018

Terassi koulutustilana. Ensimmäisinä päivinä vain 27 opiskeijaa, kuten kuvassa. Loppuviikosta opiskelijoita 40 ja kaksi istui samalla tuolilla.

Tästä aloitettiin kesällä 2015

ja tässä vaiheessa oltiin helmikuussa 2017

Koko opiskelijaryhmä alla olevassa kuvassa.

Touhua välitunneille

Normaalikoulun perusasteella on tänä vuonna järjestetty välituntitoimintaa. Toiminnan polkaisi syksyllä liikkeelle rehtori Pekka Poikajärvi, josta lähtien toimintaa on koordinoanut välituntitoimintatyöryhmä puheenjohtaja Suvi-Marja Hytösen johdolla. Toimintaa on ollut koko lukuvuoden ajan 2. jaksosta alkaen. Toiminnan motiivina oli keksiä välitunneille mukavaa ja virkistävää tekemistä sen sijaan, että välitunteja vietettäisiin enimmäkseen istuen ja puhelimia käyttäen. Lisäksi, kun koulun pihat alkoivat käydä ahtaiksi alakoulun muuttaessa samaan pihaan, oli tarpeen ottaa myös sisätiloja aktiiviseen välituntikäyttöön.

Jokaiselle jaksolle on ollut oma lukujärjestyksensä, jossa on näkynyt jokaisen päivän klo10 ja klo13 välituntien ohjelmat. Ohjelmaa on ollut laidasta laitaan: päikkäreitä ja mindfulnessia, oppilaskunnan järjestämiä välituntitansseja, vapaata liikuntaa, lautapelejä, akrobatiaa ja isommat oppilaat ovat leikkittäneet pienempiä. Monia toimintoja ovat ohjanneet vapaaehtoiset opettajat. Lisäksi seurakunta on järjestänyt viikoittain 5.-6.-luokille hyllypalloa ja kaupungin nuorisotyö mm. erilaisia visoja ja kisoja. Vanhempainyhdistykset ovat tukeneet rahallisesti erilaisten välituntivälineiden hankinnassa. Yksi onnistumisen avain onkin ollut se, että olemme saaneet tähän koko yhteisön mukaan, jolloin tästä on tullut yhteinen asia.

Välituntitoiminnasta on pidetty paljon ja eri toiminnoissa onkin usein vallinnut hyvä iloinen ilmapiiri. Suosituimpia ovat olleet yhteishenkeä kohottavat välituntitanssit, liikunta salissa, lautapelit ja oppilaiden järjestämät leikit. Oppilaat ovat pitäneet siitä, että heillä on mielekästä vapaaehtoista tekemistä välitunneilla ja että myös he ovat saaneet järjestää ja ideoida ohjelmia. Tämän vuotisten kokemusten perusteella toimintaa kannattaa jatkaa ja kehittää edelleen myös tulevana lukuvuonna.

Teksti Suvi- Marja Hytönen

Alakoulun pelivälkällä pelaillaan Nekovan lahjoittamilla peleillä.

Oppilaskunnan hallituksen ideoma ja toteuttama tanssivälkkä

Välituntitanssit piristävät Norssin päivää

Yläasteen oppilaskunnan hallitus on lukuvuodella 2018-2019 ollut hyvin aktiivinen. Hallitus on kokoustanut tiheästi jopa joka toinen viikko ja järjestänyt kaikenlaista toimintaa ihan koko yhtenäiskoululle. Varmasti suosituinta kaikesta toiminnasta on kuitenkin ollut Just Dance -välituntitoiminta, joka on tuolileikin rinnalla pyörinyt yhtenä osana koulun välituntitoimintaa! Parhaimmillaan koulun aula on ollut aivan täpötäynnä tanssivia oppilaita ja opettajia.

Suosituksen välituntitoiminnan lisäksi olemme osallistuneet SPR:n nälkäpäiväkeräykseen, palkinneet oppilaita pienillä herkuilla ja pehmoleluilla ja edustaneet monissa tilaisuuksissa sekä tapahtumissa.

Oppilaskunnan hallitus on muun muassa ollut hyvin aktiivinen Tampereen nuorisovaltuustossa ja sen toiminnassa, tehnyt yhteistyötä koulun keittolan kanssa sekä edustanut Tampereen Norssia harjoittelukoulujen oppilaskuntapäivillä Turussa.

Tänä vuonna hallitus on saanut myös edustuspaikan aste- ja opettajankokouksiin, joissa se on puhunut oppilaiden puolesta.

Oppilaskunnan edustajat ovat mukana kaupungin ja koulun yhteisessä koulutieturvalliseksi –projektissa sekä koulun yhteisen pihapäivän suunnittelussa.

Eduskuntavaalien alla järjestimme myös 8.-9. -luokkalaisille vaalipaneelin sekä varjovaalit, joissa oppilaat pääsivät harjoittelemaan valtakunnallista vaikuttamista. Oppilaskuntatyö on mielestämme tärkeää ja olemmekin saaneet paljon hyvää palautetta aktiivisuudestamme ja panostuksestamme.

Tulevaisuudessa olisi mahtavaa, jos oppilaskunnan hallitus pysyisi edelleen näin aktiivisena ja omaaloitteisena. Olemme saaneet tänä lukuvuonna paljon aikaa ahkeralla tiimityöllä, mutta tekemistä vielä riittää.

Haluamme kehittää koulusta mahdollisimman mukavan ja viihtyisän paikan jokaiselle ja siksi onkin todella hienoa, että niin moni on lähtenyt mukaan kehittämään Norssia, niin takarivin ideoiden kuin kokousaktiivisuuden kautta. Oppilaskunnalla on edelleen haastetta mm. välituntitoiminnan kehittämisessä kuten myös yhtenäisen perusopetuksen kehittämisessä entistä toimivammaksi.

On ollut huippua päästä tekemään juttuja näin ihanassa porukassa ja odotankin ensi vuotta jo innolla! Nähdään taas syksyllä!

*Maria Markkula,
oppilaskunnan hallituksen puheenjohtaja*

Tässä osa yläasteen oppilaskunnan hallituksesta lukuvuonna 2018-2019. Kuvassa myös puheenjohtaja Maria keskellä alhaalla, sihteeri Riho Toom ylhäällä keskellä ja varasihteeri ja -puheenjohtaja Sakia Omar oikealla ylhäällä.

Hallituksen järjestämä Just Dance -välituntitoiminta on ollut todella suosittua.

Lukion tutorit 2019-2020

Lukion tutoreina eli opiskelun ohjaajina toimivat toisen vuosikurssin opiskelijat. He ylläpitävät yhteisöllisyyttä ja auttavat uusia lukiolaisia tutustumaan toisiinsa ja lukion arkeen sekä auttavat opintojen suunnittelussa. Tavoitteena on, että uudet opiskelijat pääsisivät mahdollisimman nopeasti mukaan lukion työhön ja tuntisivat itsensä tervetulleiksi koulussamme. Tutorit osallistuvat myös 1. vuosikurssin "nahkiaisten" järjestämiseen lukion opiskelijakunnan kanssa. He järjestävät pitkin vuotta myös muita tapahtumia ja tempauksia 1. vuosikurssin opiskelijoille.

Näin tutorit kertovat itsestään.

Ada-Ellen: "Tanssahtelen ja rakastan koiria. Mun kanssa saa keskustelun aikaiseksi, joten älä epäröi tulla juttelemaan."

Anisa: "Pidän musiikin kuuntelusta ja tykkään hengata kavereiden kanssa."

Markus: "Pelaan vapaa-ajalla salibandya, tykkään kuunnella musiikkia ja mut löytää yleenäs chillaaamista kavereiden kanssa."

Luna: "Olen erittäin pirteä ja positiivinen energiapakkaus. Käyn salilla ja minun kanssani on helppo tulla juttuun."

Ama: "Syön, nukun, urheilen ja käyn koulua. Mut näkee tutorina ja hallitus hommissa. Vastataan kaikkiin kysymyksiin, jos en osaa vastata, otan asiasta selvää."

Aada: "Nukun vähän, syön paljon ja puhun sitäkin enemmän. Niin ja treenaan myös siinä välissä!"

Viliina: "Olen puhelias ja sosiaalinen. Pelaan ringetteä ja valmennan yleisurheilua."

Justiina: "Olen sosiaalinen ja vapaa-aikani käytän nukkumisen lisäksi raviurheilun parissa."

Rebekka: "Olen haaveilija, joka haluaa muuttaa maailmaa. Vapaa-ajalla sählään salibandykentällä ja sen ulkopuolella."

Ronja: "Kerron huonoja vitsejä, pohdiskelen elämää ja nukun paljon."

Jos sinulla on kysyttävää lukio-opinnoista tai kaipaat juttukaveria, tervetuloa juttelemaan ja viettämään aikaa tutoreiden kanssa.

Vasemmalla: Justiina, Ada-Ellen, Ama, Aada, Anisa, Luna, Viliina, Rebekka

PENKKARIT 2019

Vaihtovuoteni 日本で!

Kenties elämäni paras ja typerin päätös oli lähteä vaihto-oppilaaksi. Vaihtovuoteni vietin nousevan auringon maassa, joka tunnetaan kenties paremmin nimellä Japani. Opin puhumaan ja lukemaan kieltä enemmän tai vähemmän sujuvasti, mutta ennen kaikkea maailmankuvani laajentui.

Kotikaupunkeja minulla oli neljä, sillä vaihdoin host-perhettäni usein vuoden aikana, mutta onneksi kouluni pysyi aina samana. Asuin Shiga-perfektuurissa, jossa myös kouluni sijaitsi. Kouluni oli pienessä Moriyama(守山)-nimisessä kaupungissa ja koulumatkani kesti lähes tunnin. Moriyama sijaitsee aivan Japanin surimman järven Biwakon(琵琶湖) rannalla ja noin 20 minuutin junamatkan päässä Kyotosta. Omasta mielestäni olin onnekas, kun en joutunut Kyoton kaltaiseen majaan kaupunkiin, sillä suomalainen vereni saa minut kammoamaan liian suuria ihmisjoukkoja. Moriyama olikin minulle juuri sopivan kokoinen ja näköinen. Onnekseni Shigan alue on Japanille kulttuurillisesti sekä historiallisesti merkittävää aluetta, joten joka päivä saatoin oppia jotain uutta Japanista.

Useilla teillä on jo varmaankin mielessä kuva sushista, kirsikankukista, oudosta kirjoitustyylistä ja animeista. Kenties Japanin kulttuuriin tutustuneilla on myös idea Japanin taiteesta, urheilusta, historiasta, musiikista ja elämäntavoista. Näistä syistä en kuitenkaan valinnut Japania. Matkustin Japaniin, koska halusin oppia japanilaisten ihmisten sydämen. Japani ei ole vain animea, ääripäitä, outoutta ja eksotiikkaa. Minulle Japani on stressiä, kovaa työtä ja yhteisön arvostamista. Oppiakseni tämän suomalaiselle tuntemattoman asenteen matk-

ustin tuhansien kilometrien päähän kodistani. Koulupäivät olivat pitkiä ja lomia oli vähän. Liityin koulun lisäksi Baton twirling-kerhoon, jossa treenasin päivittäin 2-4 tuntia myös viikonloppuisin. Normaali ihminen olisi varmaankin lopettanut hullun työmäärän selvittäessään, mutta hölmönä jatkoin päivittäistä urakkaani vuoden alusta loppuun saakka. Vuoden loputtua en saanut palkkaa enkä kunniaa, mutta sain jotain sitäkin tärkeämpää: saavutuksen tunteen tehdystä työstä. Vaikka minua ei palkittukaan kunniamitaleilla, olin huomannut kehitykseni ja muutoksen asenteessani työskenteleä kohtaan. Sain jotain, mitä en olisi koskaan Suomessa pysymällä voinut saavuttaa.

Minun on vaikea sanoa, kannattaisiko muiden tehdä kanssani samanlainen päätös. Vaihtovuodestani en kadu hetkeäkään, mutta se oli silti henkisesti ja fyysisesti hyvin rankkaa. Kaikkia, jotka ovat yhtä typeriä kuin minä, kehotan kuitenkin menemään vaihtoon. Vuosi ei tule kenellekkään olemaan helppoa ja sitä saattaa jopa katua, mutta vuodelta saa aina jotain, mitä kukaan muu ei tule kokemaan. Sitä suurempaa ja merkityksellisempää opetusta ei ainakaan Suomessa pysymällä löydä.

Kirjoittaja Maria Mäensivu

Oppilas- ja opiskelijakuntapäivät Turussa

Turussa 10.-11.4.2019 järjestettiin vuosittaiset normaalikoulujen oppilas- ja opiskelijakuntapäivät, joissa meidänkin koulumme oli mukana. Lukiosta edustamaan lähtivät Aada Aho ja Sofia Lamminen, yläasteelta Maria Markkula ja Sakia Omar sekä ala-asteelta Klaara Kurunmäki ja Janna Reinikainen.

Ruokineen ja ohjelmineen päivät olivat todella onnistuneet ja meillä oli mahtava reissu. Huolimatta pienistä kommelluksista, kuten Aadan ja Sofian pommiin nukkumisesta, pääsimme kaikki turvallisesti takaisin kotiin. Haluamme kiittää kaikkia tapahtuman järjestäjiä ja siinä mukana olleita, nähdään taas ensi vuonna!

Pääsimme tutustumaan eri Suomen normaalikouluista tuleviin ihmisiin ja heidän toimintapoihinsa. Päivien teemana oli unelmat, johon liittyen ideoimme mahdollisuuksia tuoda oppilaiden unelmia esille myös kouluarjessa. Pidimme päivien teemasta paljon, sillä unelmoiminen on tärkeää ja se auttaa selviämään raskaistakin koulupäivistä. Saimme keskusteluista paljon irti ja uusia kehittämisideoita, joita on hyvä lähteä työstämään.

Työnteon ohessa pääsimme tutustumaan myös itse Turkuun ja sen hienouksiin. Vierailimme muun muassa Turun linnassa ja pelasimme Amazing Turku Racea Aurajoen varrella. Aurajoen varrella sijaitsi myös majapaikkamme Laivahostel Borea, missä pääsimme kuulemaan upeaa turkulaista bändiä osana iltaohjelmaa. Päivien loppuksi oli mielenkiintoista kuulla vielä Turun Lasten Parlamentista ja Nuorisovaltuustosta.

Kuvasimme reissun aikana tekemisiämme paljon muun muassa Instagramiin! Julkaisujamme pääsee katsomaan oppilaskuntiemme hallituksien tileiltä: @tnkoppilaskunnanhallitus ja @norssinhallitus.

Aada Aho 18B ja Maria Markkula 8D

Tampereen norssin opettaja Seija Sihvo väitteli maaliskuussa Saksassa

Alkusysäyksen työhöni sain noin kymmenen vuotta sitten saksalaisten kouluturistien myötä: ensimmäisten PISA -tulosten jälkeen Suomeen virtasi opetusalan ihmisiä ihmettelemään tämän pienen maan koululaitosta. Mutta kun saksalaiset opettajat ja opiskelijat seurasivat opetusta, eivät he kokeneet löytävänsä tai näkevänsä suomalaisen koulun ”salaisuutta”. Luokissa oli kyllä mukava tunnelma ja oppilaat tuntuivat opiskelevan mielellään, mutta mitään erityistä, mikä ikään kuin todistaisi Suomen koulumenestyksen, ei ollut nähtävissä.

-Pitkään jatkunut yhteistyöni saksalaisten kollegojen kanssa ja erityisesti heidän kiperät kysymyksensä saivat minut tutkimaan peruskoulun syvintä olemusta tarkemmin. Ajatukseni oli päästä opetustilanteiden ytimeen eli tarkastella koulua sisältä päin - kahden erilaisen, lähes vastakkaisen – suomalaisen ja saksalaisen koulujärjestelmän vertailun kautta. Vertailussani oli mukana Suomen yhtenäiskoulujärjestelmä ja saksalainen – tai badenwürttembergiläinen (Saksassa jokaisessa liittovaltiossa on omanlaisensa koulujärjestelmä) rinnakkaiskoulujärjestelmä. Tässä rinnakkaiskoulujärjestelmässä oppilaat jakaantuvat oppimiskykynsä perusteella pääsääntöisesti kolmeen erilaiseen koulutyyppiin: Haupt- tai Werkrealschule (alin koulutyyppi), Realschule (keskitasoinen koulu) ja Gymnasium (ylin koulutyyppi).

-Työni teoreettinen lähtökohta perustuu saksalaisen filosofin Axel Honnethin tunnustusteoriaan (Anerkennungstheorie). Tutkimukseni tarkastelen arvostuksen (Wertschätzung) ja tunnustuksen (Anerkennung) -käsitteiden ilmenemismuotoja koululaisten arjessa: opettajan ja oppilaan välillä, kouluarvioinnissa sekä koulujärjestelmän suomissa mahdollisuuksissa. Vertailun pohjana ovat saksalaisten ja suomalaisten opilaiden ja opettajien kokemukset ja käsitykset.

Kuvassa tuore tohtori – Frau Doktor Seija Sihvo – professoriensa kanssa. Vasemmalla Freiburgin pedagogisen korkeakoulun professorit Bettina Fritzsche ja Hans-Georg Kotthoff. Oikealla tiedekunnan johtajiston edustajana professori Gudrun Schönknecht sekä professori Matti Meri Helsingin yliopistosta.

Työn empiirinen materiaali on koottu haastattelemalla ryhmäkeskustelujen (Gruppendiskussion) avulla noin 200 oppilasta Saksassa ja noin 100 oppilasta Suomessa, Tampereen kaupungin kouluissa. Ryhmäkeskusteluissa on haastateltu 15-16 vuotiaita koululaisia ja myös muutamia opettajaryhmiä: noin 40 opettajaa sekä Saksassa että Suomessa. Ryhmäkeskustelut on analysoitu Prof. Ralf Bohnsackin (2013) dokumentaarisen menetelmän (dokumentarische Methode) mukaisesti, johon myös vertailun mahdollistava komparatiivinen analyysi sisältyy.

Työn tarkoituksena oli tutkia, millä tavalla emotionaalisen, kognitiivisen ja sosiaalisen tunnustuksen eri tasot koulussa toteutuvat ja milloin ne eivät toteudu. Tutkimustulokset auttavat tunnistamaan opetusympäristöön vaikuttavia tekijöitä kahdessa erilaisessa kouluympäristössä ja mahdollistavat täten myös keskustelun mahdollisista seurauksista ja kehitystehtävistä pedagogiseen käytäntöön kummassakin maassa.

Suomalaista peruskoulua on laajalti pidetty tasa-arvoisen ja laadukkaan koulutuksen menestystarinana. Vielä muutama vuosi sitten, kun haastattelin suomalaisia oppilaita ja opettajia, tämä koulun hyvä ydin tuntui vain vahvistuvan:

Suomalaisten oppilaiden suhtautuminen koulujärjestelmäänsä oli aika homogeeninen. He pitivät kummallisena sitä ajatusta, että neljän luokan jälkeen oppilaat jaettaisiin eri kouluihin oppimistulosten perusteella. Eniten heitä askarrutti tässä yhteydessä se, että eihän kukaan ole kaikessa tai kaikissa aineissa huono tai hyvä. Lisäksi he pitivät oman koulujärjestelmänsä etuna sitä, että erilaisilta oppilailta voi oppia enemmän kuin samanlaisilta, yhteistyö erilaisten oppilastovereiden kanssa tuntuu hedelmällisemmältä. Erilaisuus on heille rikkaus:

"Ja ne jotka on jossain asiassa toisia parempia, saattaa olla jossain toisessa asiassa niitä muita huonompia ja silloin ne jotka on parempia, auttaa niitä huonompia taas toistepäin sitten tarvittaessa. //mmm// Esimerkiks jos joku on hyvä matikassa, se auttaa sitä, joka on huonompi matikassa, mut taas se joka on huono matikassa, voi olla hyvä vaikka jossain puutöissä, ja se auttaa sitä sitten siellä puutöissä".

"Niin ja ne heikommatkin voi niinku oppia niiltä paremmilta, kun on niitä parempiakin siinä luokassa, niin voi kanssa oppia enemmän siinä silloin, samalla".

Suomalaiset opettajat, joista vanhimmat itse ovat kokeneet rinnakkaiskoulujärjestelmän, pitävät lasten jakamista "jyviin ja akanoihin" haitallisena myös identiteetin ja persoonallisuuden kehittymisen kannalta.

Se ei vahvista itsetuntoa, jos stigmatisoituu huonojen porukkaan eikä myöskään kehittä tervettä itsetuntoa, jos on aina tarve olla parempi kuin muut. Opettajatkin korostavat sitä, että ei kukaan ole joka aineessa tai joka hetki huono eikä myöskään aina joka asiassa paras; nämä asiat voivat nuoren kehittyessä vaihdella jopa päivittäin.

"Se saa kokemusta just siitä, ettei aina niin kun voi olla paras ja joskus myös aikuisena täytyy auttaa niin kun muita, et se oppii myös auttaan ja sitte öö kommunikoimaan just niitten kanssa, jotka ei oo ehkä niin hyviä".

"Niin ja just sitä niin ku monimuotoisuutta ja kärsivällisyyttä opettaa, että ei oo vaan niin ku yhdenlaisia ihmisiä"...

Suomalaiset oppilaat arvostivat opettajien pätevyyttä ja sitä, että opettajiin saattoi luottaa. Opettajat tietävät, mitä opettaa ja miten opettaa. Oppimisen kannalta he pitävät tärkeänä sitä, että suhde opettajaan on mutkaton. Kunnioitus toista kohtaan toteutuu, kun se on molemminpuolista.

"Nii ja mun mielestä just suomalaiset opettajat on tosi inhimillisiä, semmosia niinku et ottaa just oppilaiden mielipiteitä huomioon ja kysyy tosi paljon oppilailta ja sit niin kun on oikeesti kiinnostuneita oppilaiden tulevaisuudesta ja siitä, että onks se ymmärtäny sen asian ja ei vaan niin kun olet, että näin on".

Opettajan auktoriteetti muodostuu oppilaiden mielestä siitä, että opettajat hallitsevat aineensa, mutta ennen kaikkea siitä, että heidän kanssaan on helppo tulla toimeen, että heihin voi luottaa – myös ihmisinä. He odottavat opettajalta selkeää johtajuutta, mutta se toimii vain ystävällisyyden ja inhimillisyyden kautta. Opetuksessa he pitävät tärkeänä sitä – kuten saksalaisetkin oppilaat – että opetus suunnataan oppilaille mielenkiintoisella tavalla, että se liitetään oppilaiden maailmaan ja että asioita tehdään myös huumorin kautta, ei aina samalla tavalla vaan tekemisen tapaa vaihdellen. Opettajan kanssa täytyy voida puhua, etäisen opettajan tunnilla on vaikeampi oppia.

"Et sää kyllä jatkossakaan jossain työelämässä, kyllä sun pitää niinku kuunnella sitä niinku johtajaa, pomoo ja niin ku tehä sen ohjeitten mukaan . Että et sää sielläkään voi vaan niin kun lähtee kaverin kanssa johonkin ja tehdä mitä vaan, koska kyllähän se vaikuttaa sit siihen, että saaks sää olla siellä töissä vai et vai heitetääks sut pihalle sieltä".

Lukuisat viime aikojen uutiset ovat kuitenkin antaneet koulustamme aivan päinvastaista kuvaa kuin tutkimustulokseni: koululaisten oppimistulokset ovat laskussa ja erityisesti heikosti menestyvien oppilaiden määrä on voimakkaassa kasvussa. On myös havaittu, että tytöt uupuvat ja pojat syrjäytyvät, osaamistulosten ja yhteiskuntaluokan välinen suhde on tiivistynyt. Inklusion nimissä opetusluokat muuttuvat entistä heterogeenisemmiksi ja riittävän tuen puutteessa opettajien työmäärä on kasvanut niin, että monet opettajat toimivat äärirajoillaan.

Peruskoulu on alun perin perustettu mahdollisuuksien tasa-arvolle: periaatteelle, jonka mukaan jokaisella nuorella on sukupuoleen, yhteiskuntaluokkaan ja asuinalueeseen katsomatta on yhtäläinen oikeus ja mahdollisuus oppia ja menestyä. Väitöstutkimuksessani perehdyin siihen, mikä on suomalaisen peruskoulun salaisuus ja se säilyttämisen arvoinen hyvä ydin: opettajan ja oppilaiden välillä vallitsee molemminpuolinen kunnioitus, opettajan ammattitaitoon luotetaan ja siihen, että opettaja ottaa huomioon jokaisen oppilaan ja jokainen oppilas saa tukea tarvittaessa. Tähän hyvään ytimeen olisi mitä ilmeisimmin syytä löytää tie uudestaan.

Seija Sihvon väitöskirjaa **"Wertschätzung in deutschen und finnischen Schulen - Eine rekonstruktive Untersuchung der Schüler- und Lehrerorientierungen"** voi tilata saksalaisen kustantamon „Verlag Dr. Kovac – Fachverlag für wissenschaftliche Literatur“ sivuilta osoitteesta:

www.verlagdrkovac.de

Jouluinen perhetapahtuma

Norssin Tuki ry:n ja Tampereen nuorisotoimen järjestämässä jouluisessa perhetapahtumassa viihdyttiin ja virittäydettiin jouluntunnelmaan musiikin, herkkujen ja sirkusesitysten avulla.

BN-linjalaiset: Nelli, Alisa ja Elmeri myyvät omien yrityksiensä tuotteita

Tuki ry myymässä joulutorttuja, kahvia ja mehua

Olli Herman Duo ja tapahtumajuliste

Demokratiakasvatukseen kannattaa panostaa

Tampereen yliopiston normaalikoulun yläkoulu on panostanut kevään 2019 eduskuntavaalien ja EU-vaalien alla demokratiakasvatukseen. Yläkoulun oppilaskunnan erityispiirteenä voi pitää aktiivista yhteiskunnallista otetta. Oppilaskunta on vahvasti mukana mm. Tampereen kaupungin nuorisovaltuuston toiminnassa.

Eri puolueiden vaalikeskustelun osallistujia sekä oppilaskunnan paneelin vetäjiä. Eturivi vasemmalta Leo Boström, Riitta Kuismanen, Maria Päivänen, Liban Sheikh, Antti Järvelä ja takarivi vasemmalta Sakia Omar, Petri Rajala, Matti Heilimo, Joonas Soukkio ja Henri Häkkinen.

Oppilaskunta järjesti 8. huhtikuuta eduskuntavaalipaneelin, jonne kutsuttiin kaikkien eduskuntapuolueiden edustajat. Paneeli oli suunnattu 9. -luokkalaisille, mutta osin siihen osallistuivat myös koulun 8. -luokkalaiset. Oppilaskunnan hallitus suunnitteli, teki ja toteutti – jopa juontamista myöten. Koulun aikuiset saivat istua penkissä muun yleisön mukana.

Miten oppilaskunnan hallitus mielestäsi onnistui paneelin järjestämisessä, oppilaskunnan puheenjohtaja Maria Markkula (8d)?

– Pääsimme kuulemaan eduskuntavaaliehdokkaita liveinä, mikä oli hienoa! Usein näkee sitä, miten politiikkakeskeiset keskustelut muuttuvat aika rumiksi, mutta meillä paneeli pysyi kasassa eikä tullut suurempaa kinastelua, mikä oli mukavaa vaihtelua muihin paneelihin verrattuna

Näetkö tärkeänä järjestää eduskuntavaalien alla vaalipaneeli ja nuorisovaalit 8.- ja 9. -luokkalaisille, jotka eivät kuitenkaan ikänsä puolesta pääse äänestämään?

– Se on tärkeää, sillä tällä tavalla nuoret oppivat ottamaan selvää politiikasta ja muodostamaan omia mielipiteitä. Myöskin jos nuoret oppivat äänestämään, he äänestävät oikeissa vaaleissa täytettyään 18. Se on todella tärkeää, sillä vain siten saadaan nuorten äänestysprosentti ylös, Markkula jatkaa.

Paneelia seuraavana päivänä oppilaskunta järjesti varjovaalit, jotka oli suunnattu sekä 8.- että 9.- luokkalaisille. Kaupungilta saimme lainaksi äänestyskopit, vaaliurnan ja ehdokaslistojen yhdistelmät.

Oppilaskunta järjesti 8. huhtikuuta eduskuntavaalipaneelin, jonne kutsuttiin kaikkien eduskuntapuolueiden edustajat.

Vaaliliput leimattiin koulun vanhalla Unesco-koulu –leimasimella. Hallitus oli valinnut vaalitoimitsijat, jotka vuorottelivat eri tehtävissä aina puheenjohtajasta vaaliavustajan tehtävään. Äänestystilanne oli järjestetty mahdollisimman aidoksi. Vain henkkarit ja vapaaehtoinen hyväntekeväisyyskeräys puuttuivat.

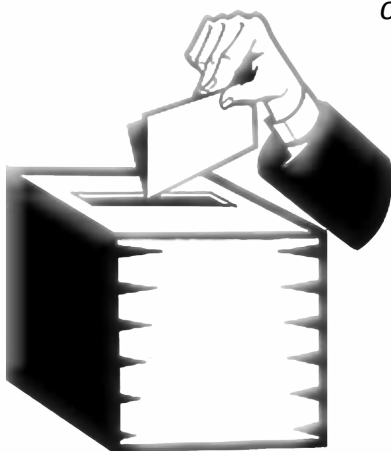
Yläkoulun varjovaali ei ollut mukana valtakunnallisessa nuorisovaalissa, koska halusimme pitää vaalit vasta koulun oman paneelin jälkeen. Sen sijaan normaalikoulun lukion opiskelijakunnan varjovaalit olivat osa valtakunnallista Allianssi –nuorisovaalia.

Mitä mieltä olet itse yhteiskunnallisista asioista ja niiden seuraamisesta, Maria Markkula?

– Seuraan aika paljonkin, sillä kyseessä on yhteiskunta, jossa me kaikki eletään. On kiinnostavaa seurata, mihin suuntaan yhteiskunta on menossa ja miten voin siihen itse vaikuttaa. Toivoisinkin, että pääsisin enemmän mukaan politiikkaan ja yhteiskunnallisiin asioihin.

Demokratia ei ole itsestäänselvyys. Poliitikassa ei puhalla tällä hetkellä kaikkein vakaimmat ja helpoimmin ennustettavimmat tuulet, joten on tärkeä saada nuoret näkemään, ymmärtämään ja kokemaan demokratian ja kansalaisyhteiskunnan idea ja miten toimia osana demokraattista kansalaisyhteiskuntaa. Norssin nuoret haluavat olla tulevaisuuden vaikuttajia.

Janne Mäkinen
yläkoulun oppilaskunnan
ohjaava opettaja

Ensimmäinen äänestäjä Helmi Laasonen tarkisti ensin toimitsija Antti Järvelän kanssa, että urna oli tyhjä. Lotta Teikari ja Leevi Launonen odottavat jo vuoroaan.

Oppilaskunnan hallituksen pj Maria Markkula aloitti vaalipäivänä lautakunnan puheenjohtajana ja tarkisti, että äänestämään tulleella on äänioikeus. Lautakunnan sihteeri Siiri Vepsäläinen kuvassa vasemmalla.

Pariisinassut sirkuksessa!

**Sirkusluokka 9E:n leirikoulumatka
kansainväliselle sirkusfestivaalille 2019**

Valtavan suuren ja valtavan antoisan rahan-keruuprojektin ansiosta sirkusluokka 9E:n -ei vain unelma vaan tavoite! -Pariisin matkasta toteutui 28.1.-1.2.19. Ajankohta valikoitui kansainvälisen sirkusfestivaalin, "du Cirque de Demain", mukaan, joka oli pääkohteemme Pariisin huippunähtävyyksien ohella.

Etukäteen luokkamme ranskankielen taitajat valmensivat luokkakavereitaan kohteliaaseen käyttäytymiseen paikallisella kielellä; opimme mm. miten Ranskassa tilataan ranskalaisia..

Arvotavarat taskuvarkailta housuihin piilotettuna saavuimme Suomen huippupakkasista Pariisiin kevääseen. Lentokentällä odottanut bussi vei meidät samantien kiertoajelulle saamaan yleiskatsaus yhteen maailman tunnetuimmista kaupungeista. "Joka puolella oli todella kaunista. Rakastuin Pariisiin heti ensi silmäyksellä."

Metron käyttö jännitti monia etukäteen, mutta parin kerran jälkeen olimme jo lähes ammattilaisia. Ryhmä pysyi ruuhkassakin täydellä.

lisesti koossa ja vain kerran saimme huudot kärtyisältä ranskattarelta nopeasta hyytelystä. "Onneksi kaikilla oli lehmän hermot." "Yhdessä luettiin karttaa ja marssittiin jonossa kohti seuraavia liukuportaita."

Sirkusala on hyvin kansainvälinen. Tutkailimme Pariisin jatko-opintomahdollisuuksia. Sorin kasvatti Anniina oli kutsunut meidät esitelykierrokselle nykyiseen opinahjoonsa, kuuluisaan Fratellinin sirkusakatemiaan. "Pääsimme seuraamaan ammattilaisten harjoittelua."

Viikon aikana tutuiksi tulivat muiden muassa Sacré-Coeur, Louvre, Pont neuf, Seinen rannat, Riemukaari, Les Halles, Chinatown ja Luxemburgin puisto. Champs Elyseéllä flaneerattiin ja Eiffel-tornia katseltiin ensin kässäreillä ja volteil-la, sitten ylös kiipeämällä. Moona ja Liisa pääsivät kuvaan Mona-Lisan kanssa. "Shoppailua-kaan ei unohdettu." Viime aikojen tapahtumien vuoksi ryhmäkuvallamme Notre Damen edessä on erityistä arvoa.

Todella ranskalainen olo tuli siitä kun metrossa vieressä seisoneella paikallisella oli povi-taskussa puoliksi syöty patonki! Ranskalaista oli myös se, että rohkea 9E söi keskiviikon lounaalla etanoita ja simpukoita.. Montmartren nutelacrepes oli mukava välipala. Ranskalaisen keittön lisäksi söimme erilaisissa ravintoloissa kaksi kertaa päivässä mm. aasialaista ja italialaista gourmeta.

"Kavereiden kanssa matkustellessa oli todella hauskaa!!" "Ystävien kanssa vietetty aika oli parasta." "Matka lähensi luokkaa." "Mahtavaa viettää iltaisin aikaa kavereiden huoneessa."

Sirkusfestivaali "du Cirque de Demain" alkoi torstai-iltana ranskalaiseen tapaan klo 21.15. Festivaali oli samalla kilpailu nuorille sirkustaiteilijoille, mahdollisuus saada nimeään tunnetuksi kansainvälisillä areenoilla. Esiintyjiä oli lukuisista maista, myös Suomesta. Hotellilla takaisin olimme vasta kahden aikaan aamuyöllä, jolloin metrotkaan eivät enää kulkeneet. Ratikka-reitin välikävelyt hoituivat hypellen yhteislaulun voimin. "Yöllinen seikkailu oli mieleenpainuva. Pariisi sai kuulla 9E:n laulun ja ilon!"

"Pariisin reissu oli todella mahtava." "Ikimuistoinen" "Pariisi oli aivan huikea reissu!" Kiitos reissuäiti Tiinalle sekä paikallisoppaana ja tulkkina toimineelle ranskan ope Ninalle! Valtavan iso kiitos ja kumarrus vanhemmille, jotka talkoilemalla mahdollistitte meille tämän "kerran elämässä" -matkan. Merci mille fois à tous!

LO Minna van Nunen ja 9E

(Teksti on yhteenveto matkakertomuksista)

Sirkuskoulu "Le Plus Petit Cirque du Monde", on Sorin Sirkuksen monivuotinen yhteistyökumppani, jolla on hulppeat harjoitustilat Pariisin esikaupunkialueella. Pääsimme seuraamaan opitunteja, minkä lisäksi johtaja kierrätti ja esitteli toimintaa. Kiitokseksi vierailusta jätimme itsetehdyn luokkamme sirkuskalenterin.

Menestystä ja kunniaa

Hanna Joronen 9A palkittiin erityiskunniamaininnalla UNESCO:n kansainvälisen filosofian päivän tapahtumassa 16.11.2019. Hän pohti esseessään taidokkaasti rohkeutta. Hanna vastaanotti palkintonsa perheensä kanssa Helsingissä OPH:ssa.

Ilman pelkoa ei ole rohkeutta

Rohkeus 6-vuotiaan pikkutytön elämässä tarkoitti ritareita ja prinssejä, jotka pelottomina lähitivät pelastamaan prinsessaa lohikäärmeeltä. Silloin pidin itseäni rohkeana, jos muiden yllytyksestä uskalsin hypätä alas leikkimökin katolta tai kiivetä korkeaan puuhun. Pelon ja rohkeuden yhteys oli rikkomaton ja selvä. Rohkeutta arvostettiin, pelkoa ei.

Nykyään tiedän, että pelkään, mutta se ei tarkoita, etten voisi olla rohkea. En halua tukahduttaa vaistomaista pelkoani. Se kertoo minulle, milloin on oikea aika nousta esiin, ja milloin vaieta. Rohkeus ei ole pelottomuutta.

Jos rohkeus ei ole pelottomuutta, onko se sitten pelollisuutta? Juuri tämä ajatus on avain rohkeuden merkityksen ymmärtämiseen. Ilman pelkoa ei ole rohkeutta. Rohkeus on toimimista pelosta huolimatta. Rohkeus ei kuitenkaan aina vaadi kaiken taakan ja pelkojen kohtaamista, vaan myös niistä irti päästämistä. Rohkea ihminen osaa myös antaa itselleen aikaa levätä ja uskaltaa pitää itsestään huolta.

On kuitenkin olemassa sellaisia pelkoja, jotka eivät ole tarpeellisia tai yhtä tärkeitä kuin toiset. Rohkea ihminen laittaa pelkonsa oikeaan järjestykseen sekä tunnistaa pelkonsa ja hyväksyy ne. Hän pelkää enemmän väärin tekemistä tai oikein tekemättä jättämistä kuin kavereidensa mielipiteitä hänestä. Siksi pelko oikein ymmärrettynä suojelee elämäämme. Rohkeus on pelkojen oikeaa järjestystä.

Pelon ei pidä kuitenkaan antaa hallita elämää. Pelon ilmapiiri, niin kotona kuin koulusakin, vie usein elämästä ilon ja altistaa mielen sairauksille. Se voi helposti romuttaa kokonaisten työyhteisön.

Pelkoa voi myös käyttää väärin. Yleisin esimerkki pelon väärinkäytöstä on pelon käyttö vallan välineenä. Keskiajalla katolinen kirkko loi kansaan pelkoa kiirastulen avulla, ja sai siten paljon valtaa ja rahaa. Nykyään terroristijärjestöt luovat pelkoa ihmisten keskuuteen terroristi-iskujen ja pahoinpitelyvideoiden avulla. Ovatko terroristijärjestöt muka rohkeita, kun toimivat pelkäämättä muiden mielipiteitä? Onko huumeita kokeileva tyttö rohkea toimiessaan lakia vastaan?

Nämä ajatukset herättävät kysymyksen rohkeuden oikeudenmukaisuudesta. Onko rohkea ihminen aina hyvä? Rohkeus on Aristoteleen mukaan yksi neljästä äärimmäisestä hyveestä, joita ovat viisaus, oikeudenmukaisuus, kohtuullisuus ja rohkeus. Rohkeus ei ole sitä, että kiipeää katolle ja hyppää sieltä alas. Se olisi vain tyhmyä, ja toinen hyve, viisaus, puuttuisi. Ja koska rohkeus on hyve, sitä ei voi myöskään erottaa hyvyydestä. Väärän asian tekeminen "rohkeasti", ei ole rohkeutta. Se on vain osoitus vääristyneestä pelkojen järjestyksestä. Rohkeus on oikein toimimista pelosta huolimatta.

Rohkeus ei ole luonteenpiirre, jonka vain jotkut ihmiset omaavat. Jokainen ihminen voi olla rohkea, ja uskon ja toivon, että jokainen onkin. Rohkea voi olla monella tavalla ja monella elämän osa-alueella. Muista vain, että rohkeus ei ole pelottomuutta, vaan oikein toimimista pelosta huolimatta.

Norssin historian ensimmäinen sirkusluokka valmistuu!

Elokuussa 2016 aloitti Tampereen yliopiston normaalikoulussa ensimmäinen sirkuspainotusluokka. Tietojemme mukaan kyseessä on maailman ainoa luokka, jossa sirkusopetus on yhdistetty pakolliseen perusopetukseen. Koko yläkoulun ajan luokalla on ollut joka viikko kaksi tuntia sirkusopetusta Sorin Sirkuksella Sorin opettajien johdolla.

Kun kysyin nyt kolmen vuoden jälkeen luokaltani, mikä on ollut erityistä sirkusluokalla, jokaikisessä lapussa oli sama vastaus: harvinaisen hieno yhteishenki. Kuulemma tämä johtuu siitä, että kun luokalle haetaan pääsykokeella, niin porukka on samanhenkistä. Kaikilla on ainakin yksi yhteinen kiinnostuksen kohde.

Sirkuspedagogiikkaan kuuluu vahvasti yhdessä tekeminen ja toisten kannustaminen. Sirkuspedagogiikka on oppilaiden mukaan näkynyt tavallisillakin oppitunneilla siinä, että tehdään paljon ryhmitöitä. Lisäksi meillä on ollut paljon yhteisiä esiintymisprojekteja sekä retkiä sirkuskohteisiin. Olemme esiintyneet sekä koulun tilaisuuksissa että maksetusti koulun ulkopuolella. Kaikki esitykset ovat olleet yhdessä suunniteltuja ja yhdessä toteutettuja. Valtava määrä luovuutta, energiaa ja esiintymisen iloa on tässä idearikkaassa porukassa!

Harvalla on suunta tällä hetkellä sirkusammattilaiseksi, mutta vuosien aikana on opittu taitoja, jotka hyödyttävät joka alalla: sosiaalisia taitoja, mm. ryhmätyötaitoja sekä pitkien ja lyhyiden projektien suunnittelua, mainostamista ja toteuttamista. Vrt. jaksotapahtuman esitys, Pariisin matkan rahankeruu ja "Iltamat" yhdessä musiikkiluokan kanssa. Hurja määrä on kertynyt kaikenlaista esiintymiskokemusta!

Heti alusta alkaen luokka on käynyt pienissä ryhmissä opettamassa nuorempiaan, mm. alakoulun valinnaiskursseilla ja koulun yhteisötilaisuuksissa. Yhdeksännellä luokalla nuoret ovat

toimineet Sorin Sirkuksen ns. sosiaalisen sirkuksen ryhmissä "kanssakulkijoina". Näillä nuorilla on kyky sekä ottaa ohjattava ryhmä haltuun että viedä tavoitteellisesti eteenpäin itsesuunnitellun ohjelman mukaisesti.

Sirkusala on kansainvälistä. Olemme tavanneet lukuisia koulun kansainvälisiä vieraita ja olleet mukana saudi-arabialaisten opettajien koulutusprojektissa. Maailmankuulun Cirque du Soleilin "Varekai"-esityksen kävimme katsomassa Helsingissä. Sokerina pohjalla tietysti viikkomme Pariisissa ja vierailu kansainvälisellä du Cirque de Demain -sirkusfestivaalilla. Tyyliä ja taidolla tämä luokka on hoitanut kaikki edustus tehtävät!

"Sirkustunnit tuovat vaihtelua arkeen."
"Luokan tunnelma on kiva." *"Rahankeräystapahtumat ovat olleet mukavia."* *"Luokan rahankeruu sujuu hyvin esitysten voimin. Esiintymisistä rahaa lisäksi saa hyviä muistoja, hyvää ruokaa, mainetta ja kunniaa."* *"Sirkusluokka on antanut paljon erilaisia mahdollisuuksia sirkuksen ja muidenkin juttujen parissa."* *"Sirkustunneilla kaikkien lähtötaso otetaan huomioon ja uusiin lajeihin tutustutaan alustalähtien."*

"Paljon kivoja tapahtumia." *"Esiintyminen on parasta!"* *"Sirkustekeminen keventää jaksoja."* *"Sirkusluokalla jokainen saa vapaasti olla oma itsensä."* *"Kaikki tsemppaavat toisiaan."* *"Erityisen hyvä yhteishenki!"*

LO Minna van Nunen

(Teksti on yhteenveto sirkusluokkalaisten kirjoituksista)

Vierailu Rauman UNESCO-kohteisiin

Norssin 8.-luokkalaiset vierailivat Rauman UNESCO-kohteissa Sammallahdenmäellä ja vanhassa Raumassa. Sammallahdenmäellä sijaitsee 36 pronssikautista hautaröykkiötä. Pronssikautta elettiin 1500-500 eKr. Haudat olivat tärkeitä esi-isien palvomispaikkoja ja niihin haudattiin yli 21-vuotiaita miehiä.

Haudoille vietiin kiviä kunnianosoituksena esi-isälle ja auringonjumalalle. Joissain haudoissa on spiraalimuodostelma merkinä auringonjumalasta. Pronssikauden ihmiset pyysivät esiisiltä suojelusta ja apua mm. hirven hiihtoon ja hylkeen pyyntiin.

Vanhassa Raumassa tutustuimme oppaan johdolla Pyhän ristin kirkkoon, joka oli alun perin katolisten frasiskaanimunkkien kirkko, mutta siitä tehtiin luterilainen kirkko, koska Pyhän kolminaisuuden kirkko paloi 1600-luvulla.

Opas pronssikaudenmukaisessa asussa

Pronssikaudelle tyypillisiä soittimia

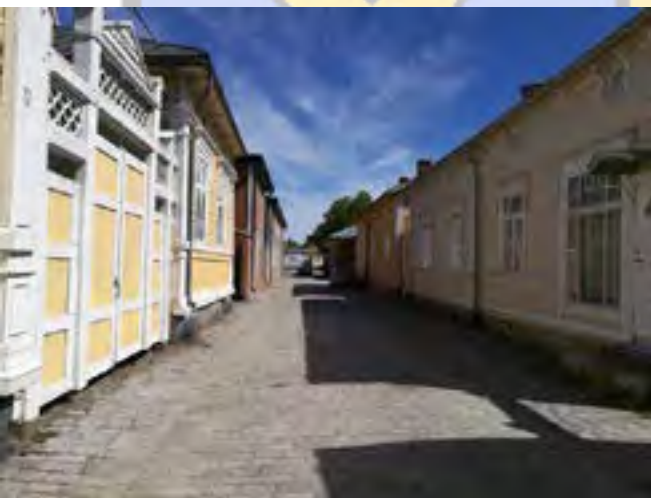
Näimme Pyhän kolminaisuuden kirkon jäännökset, Suomen kapeimman kadun, kauniin, historiaa henkivän puutalokorttelin ja aikojen saatossa kapeaksi muuttuneen Raumajoen. Opas ilahdutti yhtä ryhmää puhumalla Rauman murretta, joka on sekoitus viroa, englantia ja ruotsia.

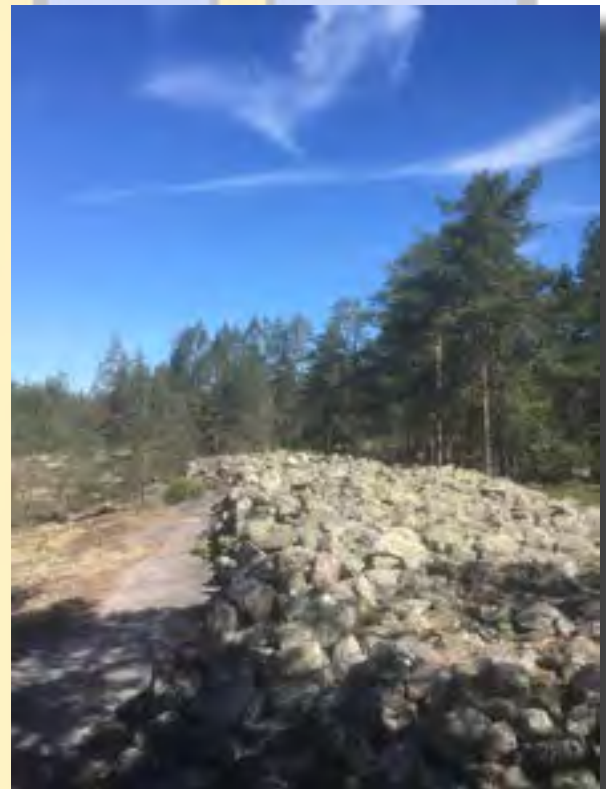
Pyhän ristin kirkko

Kyltti Suomen kapeimman kadun seinässä

Vanhassa Raumassa on keskiaikainen asemakaava

Vanha Rauma on maailmanperintökohde

Norssin venäjän- opiskelijoiden matka Pietariin 21.- 24. huhtikuuta

Matka Pietariin alkoi puolenpäivän jälkeen torstaina, kun suuntasimme kesken koulupäivän kohti rautatieasemaa. Tikkurilassa pidetyn välipysähdyksen jälkeen hyppäsimme Allegro-junaan, joka saapui Pietariin noin kolmessa ja puolessa tunnissa. Junassa täytimme yksityiskohtaisen maahantulokortin, jonka toinen puolisko piti palauttaa maasta poistuttaessa. Matkan aikana passit tarkastettiin useaan otteeseen sekä suomalaisten että venäläisten rajaviranomaisten toimesta. Matkalla saimme myös kuulla venäjän 3. kurssin opiskelijoiden mielenkiintoiset esitelmät Leningradista, suomalaisesta Pietarista, Pietarin ydinvoimaloista sekä pietarilaisesta rockmusiikista. Heti, kun astui junasta ulos, pääsi suurkaupungin tunnelmaan. Kadut olivat täynnä ihmisiä sekä autoja ja talojen edustoja somistivat mainoskyltit. Pitkän matkustuspäivän päätteeksi pääsimme vielä ihailemaan Pietarin historiallisen keskustan valaistuja rakennuksia. Yksi näistä hulppeista rakennuksista oli Mikaelinlinna, jossa keisari Paavali I kertoman mukaan kummittelee.

Perjantaiamuna heräsimme hotellista aamukahdeksan jälkeen ja nautimme hotellilla aamupalan. Aamupalan jälkeen suuntasimme Suomi-talolle, jonka yhteydessä toimii myös Pietarin suomalainen yhteiskoulu ja Suomen Pietari-instituutti. Lisäksi rakennuksesta löytyy useiden suomalaisten yritysten toimitiloja. Suomalaisella koululla meidät otettiin avosylin vastaan. Meille esiteltiin koulun tiloja ja toimintaa. Pääsimme myös kurkistamaan muutamille oppitunneille.

Iltaretken aikana Nevski prospektilta napattu kuva, kuvaaja Virve Viita

Norssilaiset vierailulla Pietarin suomalaisessa yhteiskoulussa, kuvaaja Virve Viita

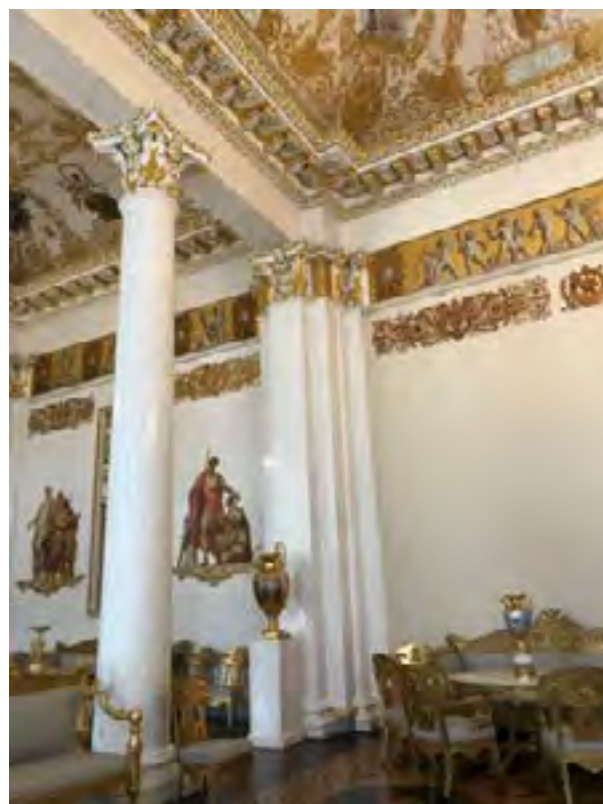
Suomi-talo sijaitsee keskellä Pietarin historiallista keskustaa ja se toimii suomalaisen kulttuurin ja liike-elämän keskuksena. Inkerin-suomalainen evankelisluterilainen seurakunta sai tontin lahjoituksena keisarinna Anna Ivanovnalta 1730-luvulla, mutta suomalainen kirkkokartano, jossa Suomi-talo nykyään toimii, valmistui nykyiseen asuunsa vasta vuonna 1847. Rakennus oli Pietarin suomalaisten yhtäjaksoisessa käytössä aina 1930-luvulle saakka. Suomi-talo palasi suomalaisten käyttöön vuonna 2006 jolloin se vuokrattiin Suomen valtiolle 49 vuodeksi.

Iltapäivän kiersimme Pietaria ihaillen nähtävyyksiä. Lisäkin kirkko on näky, jonka näimme jo kaukaa. Sen 80 metriä korkea kupoli ja rakennusta ympäröivät pylväiköt ovat näkemisen arvoiset. Patsas, josta Pietari tunnetaan, Vaskiratsastaja, on kooltaan ja näyttävyydeltään mieleenpainuva. Suomen Vironlahdelta tuotu järkälemäinen lohkare, jonka päällä on erittäin pikkutarkasti valettu hevonen, jolla itse Pietari I ratsastaa. Talvipalatsi, jonka tiloissa toimii Eremitaasin taidekokoelma, oli nähtävyyksistä hienoimpia. Sen nykypäivälle epätavallinen väritys ja hienot koristelut toivat palatsille näyttävyyttä. Nälän yllättäminä päätimme mennä nauttimaan lounasta paikalliseen lounasravintolaan eli stal-ovajaan, jossa jälleen pääsimme hyödyntämään venäjän kielen taitoamme, kun monipuolisesta noutopöytävalikoimasta piti osata itse ilmoittaa myyjälle mitä lautaselleen halusi.

*Norssilaiset slaavikyykyssä
Talvipalatsin sisäpihalla,
kuvaaja Stefan Smirnov*

Kirkkoja Pietarissa on paljon, kuten lisakirkko ja Kirkko veren päällä. Kummatkin näistä ovat mahdollittoman suuria ja kuuluvat Pietarin profiliin kuin nenä päähän. Juuri tällaisia nähtävyyksiä ei muualta löydy ja mikäli kulttuuri ja hienot historialliset paikat kiinnostavat on Pietari matkakohteena oikea valinta. Saimme myös hieman vapaa-aikaa kierrellä Dom Knigi eli Kirjan talon -kirjakaupassa. Kirjakauppa on järjettömän suuri ja kirjoja löytyi joka lähtöön, myös monella eri kielellä. Kävimme myös Venäläiseen taiteen museossa, joka toimii Aleksanteri I:n aikaisessa entisessä palatsissa. Taidemuseossa meille oli järjestetty opastettu kierros, joten saimme kuulla teoksista sekä palatsista yksityiskohtaisesti. Taiteen lisäksi museossa sai ihailla itse rakennuksen arkkitehtuuria ja kattomaalauksia. Museossa venäjän 6. kurssin opiskelijoiden tehtävänä oli napata selfie itselleen mielenkiintoisimman teoksen kanssa ja esitellä teos muille kierroksen jälkeen. Museon henkilökunta ystävällisesti järjesti meidän ryhmällemme aulasta tuolit hiljaiseen nurkkaan, jossa saatoimme kuunnella rauhassa toistemme esitelmät valikoiduista taideteoksista.

*Yksi Venäläisen taiteen museon saleista,
kuvaaja Virve Viita*

Perjantai-iltana pääsimme tutustumaan Gallerejaan, joka on yksi Pietarin suurimmista kauppakeskuksista. Se sijaitsi aivan meidän hotellimme lähellä Nevski prospektin ja Ligovski prospektin risteyksessä. Kauppakeskuksesta löytyy yli 300 liikettä, jotka sijaitsevat viidessä eri kerroksessa. Kauppakeskuksen viidennes kerros oli pääosin omistettu ravintoloille, ensimmäisestä ja toisesta kerroksesta löytyy vaatekauppoja ja kolmannelta sekä neljänneltä kerroksesta käytötavaroita.

Lauantaiaamuna kävimme kulttuurikeskus Loft Project Etagissa, josta on näkymä Pietarin kattojen ylle. Tavallisten rakennuksien lisäksi katolta näki Pietarin tunnetuimmat maamerkit.

Ryhmäkuva Loft Project Etagin kattoterassilta, kuvaaja Virve Viita

Seuraavaksi suuntasimme Neuvosto-undergroundkulttuurin taidekeskukseen. Siellä näimme monen venäläisen nykyaiteilijan teoksia ja saimme kuulla pietarilaisen taidekulttuurin kehittymisestä viime vuosikymmenien aikana. Osoitteessa Puškinskaja 10 toimiva taidekeskus perustettiin kortteliin, jonka pietarilaiset taiteilijat valtasivat itselleen 80-luvulla. Näimme vaikuttavia julisteita ja postereita, jotka kritisoivat Venäjän nykyistä vallitsevaa poliittista kulttuuria ja Kremlin vallan vertikaalia. Lisäksi näimme esimerkkejä neuvostoajan undergroundkulttuurista, muun muassa samizdat-julkaisuja, jotka mahdollistivat omakustanteisten kirjojen, pamflettien ja lehtisten julkaisemisen ja sitä kautta eräänlaisen sananvapauden myös neu-

vostoaikana. Pietarilaisen rockmusiikin näytelyssä kohtasimme pietarilaisen rockbändin Sankt-Peterburgin perustajajäsenen Vladimir Rekšanin. Neuvostoliiton aikaan rockmusiikki oli virallisesti kiellettyä, mutta silti Rekšan ja muut bändin jäsenet onnistuivat perustamaan menestyvän rock-klubin Leningradiin vuonna 1981.

Lari Nuutinen pääsi soittamaan rocklegenda Vladimir Rekšanin kanssa, kuvaaja Virve Viita

Lauantai-iltapäivänä suuntasimme perinteiseen pietarilaiseen ravintolaan nimeltään Kvartirka Nevski prospektilla, jossa nautimme esimerkiksi peripietarilaista vorschmackia, blinjejä ja pelmenejä. Ruokaa tilatessa pääsi myös testaamaan venäjän kielen taitojaan. Pietarista löytää helposti sekä perinteistä venäläistä ruokaa että kansainvälisiä pikaruokaketjuja.

Ennen iltaohjelmää kävimme vielä Aleksanteri Nevalaisen luostarin hautausmaalla, jonne on haudattu paljon kuuluisia pietarilaisia. Siellä näimme muun muassa Petipan, Rimski-Korsakovin, Dostojevskin ja Tšaikovskin vaikuttavat haudat. Vielä vuosienkin jälkeen näitä suuria taiteilijoita muistetaan seppeleillä ja kukilla. Hautausmaalla vallitsi suurkaupungin metelin ja vauhdin vastapainoksi hiljaisuus. Hautausmaavierailun aikana pystyi hengähtämään hetken raikkaammassa ilmassa.

Tšaikovskin hauta Aleksanteri Nevalaisen luostarin hautausmaalla, kuvaaja Virve Viita

Viimeisen illan ohjelmalla oli valinnan mukaan joko Pähkinänsärkijä-baletti tai konsertti. Näimme Tšaikovskin kuuluisan Pähkinänsärkijän henkeäsalpaavassa Mihailovskin-teatterissa. Pähkinänsärkijä oli upea venäläiseen kulttuuriin kuuluva kokemus.

Pähkinänsärkijä Mihailovskin-teatterissa, kuvaaja Ella Löppönen

Illan toinen ohjelmavaihtoehto eli rock-konsertti oli monelle opiskelijalle varmasti koko matkan ikimuistoisin tapahtuma. Kamchatka-klubin atmosfääri ja paikallisten ystävällisyys toi mahtavan fiiliksen jokaiselle opiskelijalle. Missään muualla ulkomailla oltuamme emme olleet ikinä tunteneet itseämme yhtä hyväksytyiksi. Paikalliset olivat hyvin avoimia ja vieraanvaraisia kaikkia kohtaan, olemmehan kuitenkin naapurimaan kansalaisia. Nautimme hienolla porukalla loistavasti Viktor Tsoin tuotantoa tulkitsevan Interesnoje Kino -nimisen coverbändin musiikista. Samalla opimme myös ymmärtämään paikallisia paremmin. He arvostivat Viktor Tsoita ja hänen tuotantoaan samalla tavalla, elleivät jopa enemmän, kuin mitä me arvostamme esimerkiksi Eppu Normaalia, joten pystyimme samaisumaan heihin hyvin. Konsertin jälkeen söimme mahtavan ja täyttävän aterian belgialaisessa ravintolassa.

Viktor Tsoi – venäläisen rock-musiikin viimeinen sankari, kuvaaja Wiljami Kartila

Kotimatalle lähdimme sunnuntaiaamuna uupuneina, mutta taas kulttuurisesti rikkaampina. Suomen asemalla pääsimme käymään vielä kaupassa, josta sai ostaa tulsia kotiin tai syötävää ja juotavaa matkalle. Kotimatka sujui vaivattomasti. Kaikilla oli passit ja viisumiasiakirjat tallella ja kaikki olivat varmasti tyytyväisiä matkaan. Opimme, että tunteakseen kulttuuria, pitää myös itse kokea se. Matkan muistollinen arvo on paljon suurempi, kuin matkamuistot, jotka toimme mukamme Pietarista. Pienen maan kansalaiset kolossaalisessa metropolissa pääsivät tutustumaan historiallisesti merkittävään kaupunkiin, sen korkeakulttuuriin ja naapurivaltion vieraanvaraiseen kansaan. Suosittelemme Pietaria jokaiselle, joka arvostaa historiallisesti merkittävää arkkitehtuuria, taidetta ja kulttuuria.

Kirjoittajat: Ella Löppönen, Leevi Seppälä, Jussi Söder, Wiljami Kartila

UNESCO BSP Conference in Damp

Last autumn I spent four days at the UNESCO BSP Conference in a small city near the border of Germany and Denmark. The whole event was a combination of amazing speeches, workshops, excursions and galas – doing many things with new people and being a global citizen.

I set forth to this conference and joined a group of many amazing people, because it seemed to be a wonderful chance to become more international, meet new people and learn many things about citizenship and the condition of the Baltic Sea. I personally love learning languages and this was also a chance to speak english and german --to be international. My teacher suggested me to apply a post to this conference and yeah, that's what I did.

The conference was based in Damp, a very beautiful costal town in the Northern Germany. It's located near the Germany-Denmark border. In my opinion the place was perfect for organizing an international conference; there was a lot of space for everyone, a good restaurant, a grocery store and many shops. The landscape was very, very beautiful, local beach and harbour were actually something new and different for some of the people.

We had many kinds of activities during the days in the conference. On the first day we had a very nice evening, called basically "the opening of the conference". There were magnificent speeches and we were honored to listen to a live orchestra. On the next day we had our own workshops (which we had chosen in advance before coming to Damp). In the workshop I participated in we processed the main points of citizenship and made our own theatre scenes about some problems in our society. We spent the following day in our excursions. In the excursion I had chosen, we visited a very beautiful German city called Flensburg and we also went to see the Germany-Denmark borderline. In the evening we had a big, wonderful happen-

ing called "the cultural evening" where all the countries presented something about their home country.

I think that one of the best things in this conference was meeting and getting to know many new people and different personalities from all around the world. There were participants from many different countries and cultures, mostly from Europe. The participants came from Finland, Estonia, Latvia, Lithuania, Sweden, Denmark, Germany and there were even visitors from Japan, Indonesia and South Korea. The words can't describe how much I learned about different cultures and foreign countries. I got many new friends from all around the world and I hope that I will see them again some day.

This whole event was an amazing experience and I want to thank all the participants and the organizers for making those four days so special. I'm never going to forget this trip and I'll try my best to take part also to some other UNESCO projects. Thank you so much for giving me a chance to join this conference and to be able to be a global citizen!

The harbour was very beautiful. (And the seagulls attacked our leftover food after we had left the table.)

The sand beach and a view to the Baltic Sea.

Here are some results of the workshops.

Here's me and some of my new amazing friends. <3

The photos were taken by me and my lovely friend Mathilda Eriksson.

Hanna Pörsti, Tampereen Yliopiston normaalikoulu

Kuvassa Hung kättelee presidenttiparia itsenäisyyspäivän juhlavastaanotolla 6.12.2018.

Norssin lukion opiskelija kutsuvieraana Linnan juhlissa 6.12.2018

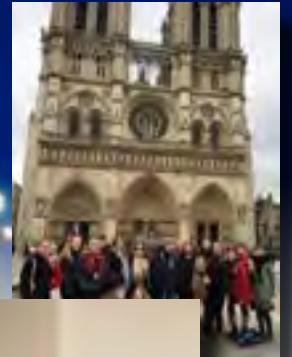
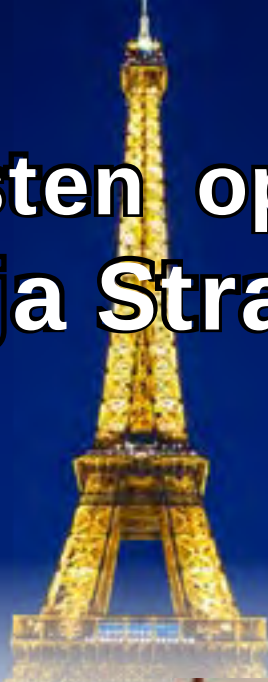
Tampereen yliopiston normaalikoulun lukion abiturientti Hung Ly oli kutsuvieraana itsenäisyyspäivän juhlavastaanotolla Linnan juhlissa 2018.

Norssin lukion opiskelija Hung teki vaikutuksen presidentti Sauli Niinistöön alkuvuodesta 2018 Tampereella järjestetyssä Sodasta sovintoon -tilaisuudessa nostamalla esiin tärkeän kysymyksen piiloraismista ja syrjinnästä nykypäivän koulutuksessa ja työelämässä. Presidentti Niinistö toivoi vastauksessaan, että maahanmuuttajat olisivat osa Suomea ja että työtä asian eteen on edelleen tehtävissä ja pitää tehdä.

Hipiä kuntoon Hyytiälän leirikoulussa

BN-linjalaisten opintomatka Pariisiin ja Strasbourgiin

Lähdimme matkalle joulukuisen keskiviikko aamuyön hämärässä junalla kohti Helsinkiä. Junamatka sujui hyvin, vaikka yön aikana tulleet uutiset Strasbourgin joulutorin surullisista tapahtumista herättivät huolta. Lento A1573 lähti pilvien peittämästä Helsingistä, ja niin oli myös joulukuinen Pariisi pilvien peitossa, onneksi koneen laskeutuessa saattoi ikkunasta nähdä vilauksen maailmankuulusta Eiffel-tornista.

*Norssilaiset Suomen suurlähetystön edessä.
Kuva Stefan Smirnov.*

Matkalla hotelliin tapahtui muutamia kommelluksia. Huolimatta haastavista metroporteista jokainen ryhmästä lopulta saapui oikeaan hotelliin. Jätimme sinne matkalaukut ja suuntasimme kohti Pariisissa sijaitsevaa Suomen lähetystöä, jossa koulutuksen ja tutkimuksen erityisasiantuntija Aleksi Kalenius kertoi oppimistuloksista maailmalla ja miten Suomi on pärjännyt tuloksissa. Huolestuttavaa oli Suomessa nuorten ikäluokissa havaittava koulutustason lasku.

*Tuomas ja Viivi kiittivät Aleksi Kaleniusta
mielenkiintoisesta luennosta.
Kuva Eija Niskanen.*

Seine-joen ranta on Unescon maailmanperintökohde. Joen vartta kävellessämme näimme useita kauniita pariisilaisia nähtävyyksiä mm. Aleksanteri III sillan, Eiffel-tornin ja Notre Damen. Illansuussa risteilimme Seinellä, hitaasti lipuvasta jokilaivasta ihailimme Pariisin nähtävyyksiä kauniissa iltavalaisuksessa. Sen jälkeen kävelimme vielä hetken joulutunnelmaisessa Pariisin keskustassa. Illan lopuksi nautimme vielä hyvin ansaitun päivällisen - ranskalaiseen tyyliin aika myöhään illalla, eloisassa terassiravintolassa.

Seuraavana aamuna kävimme vielä keran Pariisin keskustassa katsomassa Louvren taidemuseota. Siitä matkasimme La Fayetteen tavaratalolle, jossa oli hyvin jouluinen tunnelma ja tavaratalon ruokaosaston pöydät notkuivat jouluherkuista. Sieltä kiirehdimme takaisin hotellille keräämään matkatavarat ja suuntasimme juna-asemalle, jossa hyppäsimme Strasbourgiin vievään junaan.

Saavuimme Strasbourgiiin torstaina 13.12. iloisin mielin. Ohjelmassa oli aivan ensiksi tapaaminen Euroopan Unionin parlamentin jäsenen Sirpa Pietikäisen kanssa hotelilla. Hän kertoi millaista mepin työ on sekä monista Euroopan Unionin ajankohtaisista haasteista sekä luonnollisesti myös siitä miten Strasbourgiiin joulutorin tapahtumat olivat vaikuttaneet edellisenä päivänä työskentelyyn Euroopan parlamentissa. Sirpa Pietikäisen mielenkiintoisten puheiden jälkeen kiitimme häntä ja annoimme hänelle pienen muistokinkin.

Illalla lähdimme tutkimaan kaunista Strasbourgia. Strasbourgissa joulutori ja upea vanha kaupunki olivat kaikkien listaykkösenä. Suuntasimme siis sinne. Joulukoristelu ja joulutunnelma vanhan kaupungin kaduilla oli aivan omaa luokkaansa. Valitettavasti joulutorin tapahtumien vuoksi kadut olivat täynnä poliiseja ja raskain varustuksin varustettua armeijan väkeä. Myös tarkastuspisteitä oli varsinkin vanhan kaupungin lähellä. Vanha kaupunki oli kuitenkin hieno ja tunnelma siellä oli lempeä. Strasbourgiiin katedraali oli suunnaton näky. Katedraali oli valtavan kokoinen ja yksityiskohtia oli joka paikassa, joten katseltavaa ja kuvattavaa oli paljon.

Perjantai-aamuna 14.12. oli jälleen aikainen herätys: 6.30 aamupalalle ja 7.20 lähtö Europarlamenttiin. Parlamenttitalon luona tunnelma oli saapuessamme hieman jännittynyt.. Turvatarkastuksen jälkeen olimme nyt vihdoinkin itse Europarlamenttitalossa. Hetken fiilistelyn jälkeen meidät ohjattiin omiin ryhmiimme ja opettajat siirtyivät taka-alalle. Odottelimme muiden maiden Euroscola-ryhmien saapumista paikalle nauttimalla kahvia ja pullaa. Kaikkien paikalle saavuttua oli aika päästä kuulemaan jokaisen osallistujakoulun puheita isossa salissa. Jokainen koulu suoriutui tästä hyvin ja mielestäni erityisen hyvin siitä suoriutuivat Helena Ukkola sekä Jone Korpi Tampereen yliopiston normaalikoulusta.

Puheiden jälkeen oli tarjolla kevyttä ruokaa ja samalla suoritimme meille annettua tehtävää. Tehtävä oli jakautua 4 hengen ryhmiin, joissa kaikki ryhmän jäsenet olivat eri maista. Tämä tehtävä oli hauska ja sai puheensorinan aikaan

ravintolatilassa. Tämän jälkeen jakauduimme työryhmiin, joissa pohdimme jokaiselle ryhmälle aikaisemmin jo annettua aihetta. Päästyämme yhteisymmärrykseen aiheesta ja siitä, kuinka sen haluamme tuoda esiin parlamentissa, lähdimme taas kokoontumaan isoon saliin. Jokaiselle ryhmälle valitut puhemiehet asettautuivat eteen ja pitivät 10 minuutin alustuksen aiheesta.

Meidän koulustamme Niki Nurmi ja Topias Pekkanen olivat päässeet tähän suureen tehtävään ja suoriutuivat siitä erittäin maineikkaasti. Lopuksi koitti vielä ruokailun ajaksi annetun tehtävän voittajien finaalikisa. Finaali oli tietovisa, johon ryhmästämme Jussi Söder pääsi joukkueensa kanssa osallistumaan. Joukkue tuli valitettavasti toiseksi, mutta sai kuitenkin palkinnoksi hienon lippiksen ja paidan. Loppupuheen jälkeen olikin aika suunnata hotellille. Pitkän 10 tunnin päivän jälkeen kävimme vielä valitsemassamme paikassa syömässä ja sitten nukkumaan.

Noin 500 nuoren ikimuistoinen Euroscola – päivä, mukana 20 BN-linjalaista Tampereelta.

Strasbourgiiin reissu oli erittäin hieno kokemus ja todellakin ainutlaatuinen. Vaikka vastoinkäymisiäkin oli, selvisimme niistä kaikki hienosti ryhmänä ja pääsimme viettämään ikimuistoiset päivät Europarlamentissa. Kiitos Euroscola!

*kirjoittajat Konsta Hartikainen ja Jussi Söder,
Business Norssin opiskelijat*

17C:n opiskelijoiden matka Lontooseen 24. – 28. huhtikuuta

Matka Lontooseen alkoi aurinkoisena keskiviikkopäivänä Atalpan edustalta. Parin tunnin koulupäivän jälkeen lähdimme kohti Tampereen rautatieasemaa ja siitä Tikkurilan kautta Helsinki-Vantaan lentoasemalle. Matka jatkui Lontoon toiseksi isoimman lentokentän, Gatwickin, kautta kohti Hyde Parkin kulmassa sijainnutta hostellia. Koko menomatka meni melko sujuvasti, vaikka isolla ryhmällä ei voitukaan välttyä pieniltä passisähläilyiltä Britannian rajalla.

Lontoossa meitä odotti vähintään mielenkiintoinen majoitus. Samana viikonloppuna järjestettävän Lontoon maratonin johdosta kaikki hotellit olivat isommilta ryhmiltä varattu. Korkeiden hotellikustannusten takia olimme päätyneet Hyde Park View -hostelliin. Evakuointikeskusta tai sairaalahuonetta muistuttaneet ahtaat huoneet tulivat aluksi pienenä järkytyksenä, mutta alkuväsymyksestä selvittyä huoneiden hyvät puolet alkoivat valjeta. Kahdeksan ja kuuden hengen korkeintaan 5m² kokoisissa huoneissa elämä oli yhteisöllistä ja ryhmähenkeä kasvattavaa. Jutuseurasta ei ollut pulaa ja huonetoiverit oli jatkuvasti pakko ottaa huomioon. Itsekkyydelle ei ollut sijaa, sillä yhdestä suihkusta oli riitettävä vettä jokaiselle, eikä omia matkatavaroita voinut levittää ympäri huonetta.

Hostellissa aika alkoi loppumatkaa kohti kulua erittäin hyvin, sillä samassa majoituksessa yöpyi samanikäinen ryhmä itävaltalaisnuoria. Heidän kanssaan moni meistä tuli hyvin juttuun, ja englannin osaaminen kehittyi kuin huomaamatta. Viimeisenä iltana hostelliin saapui myös ryhmä niin ikään saman ikäisiä tanskalaisia. Hekin osoittautuivat oikein mukaviksi.

Hostellista löytyi kaikki olennainen ja huone-elämä oli opettavaista. Sijainti oli hyvä lukuisten ravintolavaihtoehtojen keskellä lyhyen metromatkan päässä Lontoon ydinkeskustasta. Pelkästään leivistä, hedelmistä ja kahvista koostunut aamupala oli pelkistetty, mutta ravintoa täydennettiin tarvittaessa hotellia vastapäätä sijainneista ruokakaupoista. Vaikka majoitus osoittautuikin hyväksi, oma sänky ja koti tuntuivat

paluumatkan jälkeen paremmilta kuin koskaan. Matkamme oli täynnä kaikenlaista ohjattua toimintaa ja kävimmekin tutustumassa tärkeisiin Lontoon nähtävyyksiin ja myös business-linjaa koskeviin paikkoihin. Vapaa-aikaa meillä oli kuitenkin päivässä vähintään kolmisen tuntia. Ensimmäisenä päivänä, kun kävelimme Oxford Streettiä kohti, kävimme myös katsomassa paikallisen Piccadilly Circus -aukion valonäytön, joka on Euroopan suurin. Näyttö oli juurikin sellainen jonka voisi kuvitella näkevänsä New Yorkin Times Squarella, mutta tietenkin miniatyyrikokoisempi. Kävimme kavereiden kanssa Oxford Streetin niin läpikotaisin kuin pystyimme parissa päivässä ja mukaan sattui tietenkin tarttumaan muutama ostos tältä Lontoon tunnetulta ostoskadulta.

Matkan toisena päivänä eli torstaina kiersimme Lontoon turistinähtävyyksiä metrolla, jokilaivalla ja jalkaisin. Näimme muun muassa St. Paulin katedraalin, Lontoon finanssikeskuksen eli Cityn, Lontoon Towerin linnan, Towerin sillan, Buckinghamin palatsin ja Britannian parlamentin. Parlamentissa vierailimme sekä ylähuoneessa että alahuoneessa.

17C:n opiskelijat Thames-joen rannassa, taustalla näkyy Towerin silta.

Brexit ei ollut tuona torstai-iltapäivänä parlamentin kummankaan huoneen asialistalla, joten saimme vierailla parlamentin molemmissa huoneissa ryhmämme kanssa kaikessa rauhassa.

Business-linjan oman opetussuunnitelman mukaisia vierailukohteita olivat matkan kolmantena päivänä eli perjantaina London School of Economics eli englanninkielisen maailman yksi tunnetuimmista ja arvostetuimmista kaupallisen ja yhteiskunnallisen alan korkeakouluista. Pääsimme tutustumaan LSE:iin mahdollisena jatko-opintopaikkana. Meille esiteltiin LSE:n opinto-ohjelmia, kurssitarjontaa, opiskelijoiden arkea, erilaisia vaihtomahdollisuuksia ja lopuksi pääsimme vielä kampuskierroksella tutustumaan LSE:n kirjastoihin, opiskelijoiden omiin tiloihin, kahviloihin, teatteriin ja moneen muuhun.

Perjantai-iltapäivänä vierailimme Lontoon Suomi-instituutissa, jossa meille esiteltiin instituutin tekemään kulttuurityötä Suomen ja suomalaisten kulttuurivaikuttajien sekä taiteilijoiden tunnetuksi tekemiseksi Britanniassa. Instituutille oli myös kutsuttu Suomalais-brittiläisen kauppakamarin työharjoittelija, joka kertoi suomalaisten yritysten verkostoitumismahdollisuuksista ja kauppakamarin verkostoitumisen hyväksi tekemästä työstä Lontoossa ja muualla Britanniassa.

Kaksi 17C:n opiskelijaa, Niki ja Aaro, päätyivät toisena päivänä katsomaan Lyric teatteriin Thriller-musikaalia. Musikaali oli kuulemma erittäin hyvä ja se muistutti enemmän jopa Michael Jacksonin omien keikkojen näkemistä livenä.

Norssilaiset Crystal Palace vs. Everton pelissä, kotijoukkueen katsomossa

Viimeisenä päivänä menimme katsomaan Jalkapalloa Etelä-Lontooseen Crystal Palacen kotistadionille. Ennen peliä menimme syömään paikalliseen publiin saadaksemme oikean tunnelman englantilaisesta jalkapallokulttuurista. Pubi oli vain ja ainoastaan kotifaneille tarkoitettu ja yhdellä meistä oli Liverpoolin paita päällä. Tämä ei kuitenkaan haitannut tällä kertaa paikallisia olihan vastassa Everton, Liverpoolin kotivihollinen. Peli itsessään oli uuvuttava 0-0, mutta tunnetusti äänekkäät Crystal Palacen fanit pitivät huolen ottelun tunnelmasta koko 90 minuutin ajan. Kokonaisuutena retkemme peliin oli onnistunut ja kokemuksena hieno.

Kirjoittajat:

Onni, Alppi, Niki, Nurmi, Stefan Smirnov

